

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 : ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่

2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ก่อนทำการนัดหมายเพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษาในเขตทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัดในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด : ดำเนินการจัดทำ รายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุน การดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่กลุ่มจังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับกลุ่มจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) ได้ดำเนินงาน ครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็น สำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่ การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ประมงน้ำจืด และอ้อยโรงงาน” แบ่งเป็นรายการสถิติทางการ “ประมงน้ำจืด” มีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 20 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 9 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการ ที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ รายการ สถิติทางการ “อ้อยโรงงาน” มีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 30 รายการ เป็นรายการสถิติทางการ ที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 20 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และ รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว จากฐานความรู้ทาง ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยว one day trip” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 21 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 19 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้อง พัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 2 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำ และสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 17 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 12 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 5 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานกลุ่มจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด	15
2.4 ผลกระทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	17
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	23
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	48
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปัจจุบัน	55
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	59
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ค : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	17
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ประมงน้ำจืด)	55
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (อ้อยโรงงาน)	56
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	57
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	58

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 พ.ศ. 2552 - 2554	5
ตารางที่ 2 : สาขาการผลิตที่สำคัญกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2552 - 2554	6
ตารางที่ 3 : การเพาะปลูกข้าวนาปี กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 พ.ศ. 2553 - 2555	7
ตารางที่ 4 : การเพาะปลูกข้าวนาปรัง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 พ.ศ. 2553 - 2555	8
ตารางที่ 5 : การเพาะปลูกมันสำปะหลังโรงงานกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553 - 2555	9
ตารางที่ 6 : การเพาะปลูกอ้อยโรงงานกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553 - 2555	9
ตารางที่ 7 : การเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553 - 2555	10
ตารางที่ 8 : การปศุสัตว์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2554 - 2556	10
ตารางที่ 9 : จำนวนแรงงาน แยกตามสาขาธุรกิจ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2555	11
ตารางที่ 10 : จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว รายจังหวัด ของกลุ่มภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2554	12
ตารางที่ 11 : จำนวนประชากรตามเขตการปกครอง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2556	13
ตารางที่ 12 : อัตราการว่างงานและจำนวนคนว่างงาน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2555	13
ตารางที่ 13 : จำนวนสถานศึกษา นักเรียน และครูของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2553	13
ตารางที่ 14 : จำนวนสถานพยาบาลของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2553	14
ตารางที่ 15 : เนื้อที่ป่า กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553	15
ตารางที่ 16 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 17 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	21
ตารางที่ 18 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนาฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	21
ตารางที่ 19 : ผลผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	23
ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ประมงน้ำจืด”	25
ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน”	30
ตารางที่ 22 : สรุปลานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประมงน้ำจืด”	35
ตารางที่ 23 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประมงน้ำจืด”	35
ตารางที่ 24 : สรุปลานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”	37

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 25 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”	37
ตารางที่ 26 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว one day trip”	41
ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว one day trip”	46
ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว one day trip”	46
ตารางที่ 30 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	48
ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”	50
ตารางที่ 32 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”	54
ตารางที่ 33 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”	54
ตารางที่ 34 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	61

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือเป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กรจะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพและได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติ และข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ที่ประกอบด้วยจังหวัดชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดฉบับนี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญ และจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของกลุ่มจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
กลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic
Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์
ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา
และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับ
กลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น
และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์
ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการ
สถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัด
อัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะ
แนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ
ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ สถิติทางการในผังสถิติทางการ
บางรายการอาจจะยังไม่มีผลิตหรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณา
เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนา
ในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ตั้งอยู่ภาคกลางตอนบนของประเทศไทย บริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยาและลุ่มน้ำป่าสัก มีพื้นที่รวมทั้งสิ้นประมาณ 10,460.29 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6,537,687.50 ไร่ สภาพภูมิอากาศของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 แบบร้อนชื้น ฤดูร้อนระหว่างเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม อากาศจะร้อนและแห้งแล้ง ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำนาและเพาะปลูกพืชต่างๆ พื้นที่ภาคกลางตอนบน 2 มีความสูงเฉลี่ยจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 50 เมตร มีแม่น้ำสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย แม่น้ำลพบุรี แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำบางขาม และแม่น้ำท่าจีน

2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2554 มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 8.22 เป็น 146,616 ล้านบาท โดยจังหวัดที่มีมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 คือ จังหวัดลพบุรี คิดเป็นมูลค่า 75,384 ล้านบาท หรือร้อยละ 51.42 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ ส่วนจังหวัดที่มีสัดส่วนการผลิตน้อยที่สุดคือ จังหวัดอ่างทอง คิดเป็นมูลค่า 20,346 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.87 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดฯ

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 พ.ศ. 2552 - 2554

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (ล้านบาท)			ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (บาท)		
	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554
ชัยนาท	25,518	25,501	26,382	69,762	69,547	71,934
ลพบุรี	65,197	68,172	75,384	83,865	87,317	96,302
สิงห์บุรี	23,187	23,284	24,504	98,292	98,480	103,655
อ่างทอง	19,899	18,520	20,346	72,486	67,241	73,800
กลุ่มจังหวัดฯ	133,801	135,477	146,616	81,101	80,646	86,422

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 18 มีนาคม 2556 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561) ส่วนที่ 1 หน้า 7)

¹ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ในขณะที่จังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. 2554 สูงสุดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 คือ จังหวัดสิงห์บุรี 103,655 บาท รองลงมาคือ จังหวัดลพบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดชัยนาท เท่ากับ 96,302 บาท, 73,800 บาท และ 71,934 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 2 : สาขาการผลิตที่สำคัญกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2552 - 2554

มูลค่าการผลิต (ล้านบาท)	ปีการผลิต	ชัยนาท	ลพบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	2552	8,602	12,692	4,371	4,654	30,319
	2553	6,760	12,380	3,333	3,823	26,296
	2554	7,304	12,619	3,321	3,912	27,156
อุตสาหกรรม	2552	3,517	16,032	8,210	3,179	30,938
	2553	6,105	18,393	9,623	2,752	36,873
	2554	5,755	24,875	9,658	4,435	44,723
ประมง	2552	310	261	39	166	776
	2553	244	199	39	219	701
	2554	252	206	40	226	724
การไฟฟ้า ก๊าซและ การประปา	2552	424	1,984	751	417	3,576
	2553	405	2,165	786	407	3,763
	2554	420	2,112	756	418	3,706
การขนส่ง	2552	1,068	2,307	922	1,344	5,641
	2553	966	2,335	854	1,301	5,456
	2554	987	2,352	876	1,443	5,658

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มิถุนายน พ.ศ. 2556 (อ้างอิงในแผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 8)

มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2553 มีแนวโน้มลดลงจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นมูลค่า 26,296 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.27 แต่ปรับตัวเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2554 เล็กน้อย คิดเป็นมูลค่า 27,156 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.27 โดยจังหวัดที่มีบทบาทในการสร้างรายได้จากการเกษตรกรรมสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 - 2554 คือ จังหวัดลพบุรี ซึ่งมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ 46.47 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์การเกษตรรวมกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2554

สำหรับ สาขาอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสาขาการผลิตที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 สูงที่สุด พบว่ามีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยปี พ.ศ. 2553 มีอัตราการขยายตัวจากปี พ.ศ. 2552 ประมาณร้อยละ 19.18 และปี พ.ศ. 2554 ปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 21.29 เป็น 44,723 ล้านบาท โดยจังหวัดลพบุรียังเป็นจังหวัดที่มีบทบาทในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรมสูงที่สุดของกลุ่มจังหวัดฯ คิดเป็นร้อยละ 55.62 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรวม

สาขาการประมงของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 จัดว่าเป็นสาขาที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ค่อนข้างต่ำหากเปรียบเทียบกับสาขาการผลิตอื่น โดยในปี พ.ศ. 2554 สาขาประมงมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 3.28 เป็น 724 ล้านบาท โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาการประมงมากที่สุดคือ จังหวัดชัยนาท คือ 252 ล้านบาท

สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2554 มีแนวโน้มปรับตัวลดลงจากปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 1.51 เหลือ 3,706 ล้านบาท โดยจังหวัดที่มีมูลค่าการผลิตไฟฟ้า ก๊าซ และการประปามากที่สุดคือ จังหวัดลพบุรี เท่ากับ 2,112 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2554

สาขาขนส่งของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2554 ยังคงมีแนวโน้มขยายตัว กล่าวคือมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จากการขนส่งเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 3.70 เป็น 5,658 ล้านบาท โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาการขนส่งมากที่สุดคือ จังหวัดลพบุรี เท่ากับ 2,352 ล้านบาท

นอกจากนี้แล้วกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ยังเป็นแหล่งผลิตพืชพลังงานทดแทน เช่น อ้อยและมันสำปะหลังด้วย และเป็นแหล่งผลิตอาหารสัตว์ ทำให้ภาคกลางตอนบน 2 มีข้อได้เปรียบในการทำปศุสัตว์ และการประมง

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จากการวิเคราะห์ผลิตผลทางเกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) นั้นพบว่าในภาพรวม จังหวัดลพบุรี เป็นจังหวัดที่มีบทบาทเด่นด้านการทำเกษตรกรรม ทั้งในกลุ่มพืชไร่ ไม้ผลยืนต้น และปศุสัตว์ โดยเป็นฐานสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ ยกตัวอย่างเช่น อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด ไข่ ไก่เนื้อ และสุกร แต่เมื่อพิจารณารายสินค้าพบว่า จังหวัดชัยนาท เป็นจังหวัดที่มีบทบาทเด่นในการเพาะปลูกและผลิตข้าว ทั้งในส่วนของข้าวนาปี และข้าวนาปรัง นอกจากนี้ยังมีสินค้าอื่นที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 คือ ไก่เนื้อที่จังหวัดลพบุรี ซึ่งมีจำนวนที่เลี้ยงมากกว่า 50,000 ตัว

ในการนี้ สามารถสรุปศักยภาพด้านการเกษตรจำแนกตามสินค้า และผลิตภัณฑ์เด่นของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ได้ ดังต่อไปนี้

ข้าวนาปี กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปีในปี พ.ศ. 2555 ลดลงจากปีที่ผ่านมาเล็กน้อย (ร้อยละ 0.97) เหลือ 2,179,875 ไร่ แต่มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.49 เป็น 2,019,015 ไร่ จึงมีผลผลิตเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 24.38 เป็น 1,297,979 ตัน รวมถึงมีผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นจาก 2,554 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี พ.ศ. 2554 เป็น 2,621 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี พ.ศ. 2555

ตารางที่ 3 : การเพาะปลูกข้าวนาปี กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 พ.ศ. 2553 - 2555

	จังหวัด	ชัยนาท	ลพบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
เนื้อที่ เพาะปลูก (ไร่)	2553	743,415	740,782	287,850	308,975	2,081,022
	2554	786,358	754,673	323,523	336,607	2,201,161
	2555	772,661	756,359	310,424	340,431	2,179,875
เนื้อที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	2553	714,688	582,648	242,173	271,765	1,811,274
	2554	684,104	465,791	245,843	266,200	1,661,938
	2555	746,041	676,939	289,374	306,661	2,019,015

ตารางที่ 3 : การเพาะปลูกข้าวนาปี กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 พ.ศ. 2553 - 2555 (ต่อ)

จังหวัด	ชัณษา	ลพบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม	
ผลผลิต (ตัน)	2553	432,668	333,352	183,764	188,166	1,137,950
	2554	434,558	261,192	163,434	184,378	1,043,562
	2555	506,866	379,692	202,396	209,025	1,297,979
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	2553	605	572	759	692	2,628
	2554	635	561	665	693	2,554
	2555	679	561	699	682	2,621

ที่มา : สถิติการเกษตรประเทศไทย พ.ศ. 2555 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 4)

ข้าวนาปรัง เนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรังของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 3.38 เป็น 1,895,957 ไร่ มีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.58 เป็น 1,386,083 ตัน แต่มีผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มจังหวัดลดลงจาก 2,950 กิโลกรัมต่อไร่ เหลือ 2,931 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 4 : การเพาะปลูกข้าวนาปรัง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 พ.ศ. 2553 - 2555

จังหวัด	ชัณษา	ลพบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม	
เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	2553	639,618	449,948	317,098	319,121	1,725,785
	2554	693,782	475,861	326,171	338,186	1,834,000
	2555	712,703	515,533	335,684	332,037	1,895,957
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	2553	639,209	449,690	316,956	319,005	1,724,860
	2554	691,461	474,046	325,824	337,621	1,828,952
	2555	708,360	514,750	334,770	331,070	1,888,950
ผลผลิต (ตัน)	2553	457,327	314,514	218,163	221,151	1,211,155
	2554	516,744	344,686	234,331	255,486	1,351,247
	2555	525,671	372,714	238,668	249,030	1,386,083
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	2553	715	699	688	693	2,795
	2554	747	727	719	757	2,950
	2555	742	724	713	752	2,931

ที่มา : สถิติการเกษตรประเทศไทย พ.ศ. 2555 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 4)

มันสำปะหลังโรงงาน พบว่าในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 มีเพียงจังหวัดชัยนาท และจังหวัดลพบุรี เท่านั้นที่มีการเพาะปลูกมันสำปะหลังโรงงาน ในปี พ.ศ. 2555 มีเนื้อที่เพาะปลูกลดลงจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 1.25 เหลือ 264,279 ไร่ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวคงเดิมประมาณ 255,259 ไร่ และมีผลผลิตลดลงร้อยละ 7.16 เหลือ 801,791 ตัน

ตารางที่ 5 : การเพาะปลูกมันสำปะหลังโรงงานกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553 - 2555

จังหวัด	ชัยนาท	ลพบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม	
เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	2553	72,611	158,608	-	-	231,219
	2554	75,396	192,219	-	-	267,615
	2555	72,005	192,274	-	-	264,279
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	2553	65,808	153,211	-	-	219,019
	2554	73,360	182,125	-	-	255,485
	2555	70,216	185,043	-	-	255,259
ผลผลิต (ตัน)	2553	147,213	476,639	-	-	623,852
	2554	243,108	620,559	-	-	863,667
	2555	214,650	587,141	-	-	801,791

ที่มา : สถิติการเกษตรประเทศไทย พ.ศ. 2555 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 5)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

อ้อยโรงงาน เป็นพืชที่มีการเพาะปลูกในทุกจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 โดย จังหวัดลพบุรี มีสัดส่วนพื้นที่เก็บเกี่ยว และผลผลิตรวมสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดฯ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวอ้อยโรงงานรวม 509,216 ไร่ และมีผลผลิตรวม 6,401,465 ตัน ทั้งนี้ จังหวัดที่มีผลผลิตต่อไร่สูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ นี้ คือ จังหวัดชัยนาท เท่ากับ 13,153 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 6 : การเพาะปลูกอ้อยโรงงานกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553 - 2555

จังหวัด	ชัยนาท	ลพบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม	
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	2553	72,468	331,354	57,234	19,897	480,953
	2554	74,266	347,761	57,572	20,195	499,794
	2555	76,587	353,569	58,772	20,288	509,216
ผลผลิต (ตัน)	2553	896,549	3,860,826	694,427	231,269	5,683,071
	2554	960,987	4,229,494	737,137	246,273	6,173,891
	2555	1,007,365	4,376,094	765,644	252,362	6,401,465
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	2553	12,372	11,652	12,133	11,623	47,780
	2554	12,940	12,162	12,804	12,195	50,101
	2555	13,153	12,377	13,027	12,439	50,996

ที่มา : สถิติการเกษตรประเทศไทย พ.ศ. 2555 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 5)

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พบว่ามีการเพาะปลูกในพื้นที่จังหวัดชัยนาท และจังหวัดลพบุรี ในปี พ.ศ. 2555 มีเนื้อที่เพาะปลูกรวม 247,240 ไร่ อยู่ในเขตจังหวัดลพบุรีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 97.92 และมีผลผลิตรวมทั้งกลุ่มจังหวัดฯ จำนวน 157,379 ตัน ทั้งนี้ ความสามารถในการผลิต (ผลผลิตต่อไร่) ของจังหวัดชัยนาท และจังหวัดลพบุรี ยังอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน เท่ากับ 636 กิโลกรัมต่อไร่ และ 657 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ 7 : การเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553 - 2555

จังหวัด	ชัชนาท	ลพบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม	
เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	2553	9,814	314,769	-	-	324,583
	2554	5,210	246,752	-	-	251,962
	2555	5,138	242,102	-	-	247,240
เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	2553	9,491	305,145	-	-	314,636
	2554	5,025	239,081	-	-	244,106
	2555	4,970	234,643	-	-	239,613
ผลผลิต (ตัน)	2553	5,996	193,583	-	-	199,579
	2554	3,235	158,662	-	-	161,897
	2555	3,160	154,219	-	-	157,379
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	2553	632	634	-	-	1,266
	2554	644	664	-	-	1,308
	2555	636	657	-	-	1,293

ที่มา : สถิติการเกษตรประเทศไทย พ.ศ. 2555 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 6)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ส่วนด้านปศุสัตว์ พบว่า ปริมาณการเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดต่างๆ เพิ่มขึ้น และลดลงตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2555 เศรษฐกิจภายในประเทศมีแนวโน้มดีขึ้น ทำให้เริ่มมีอัตราการเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น จึงทำให้จำนวนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์มีแนวโน้มที่สูงขึ้นในทุกจังหวัด ทั้งนี้ จังหวัดที่มีการทำปศุสัตว์มากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ จังหวัดลพบุรี ซึ่งในปี พ.ศ. 2556 มีจำนวนไก่เลี้ยงเพิ่มขึ้นมาก ส่งผลให้มีจำนวนปศุสัตว์รวมเพิ่มขึ้นเป็น 60,334,664 ตัว หรือคิดเป็นร้อยละ 55.58

ตารางที่ 8 : การปศุสัตว์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2554 - 2556

จังหวัด	เกษตรกร (ครัวเรือน)	โคเนื้อ (ตัว)	โคนม (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	ไก่ (ตัว)	เป็ด (ตัว)	รวม (ด้านปศุสัตว์)	
ชัยนาท	2554	17,539	39,673	945	10,022	30,253	1,024,808	526,365	1,632,066
	2555	17,861	38,836	1,337	10,003	30,546	1,116,923	604,562	1,802,207
	2556	15,310	31,883	802	6,580	30,379	2,886,929	398,306	3,354,879
ลพบุรี	2554	48,276	88,908	66,162	2,618	458,774	35,118,540	1,611,453	37,346,455
	2555	47,959	64,342	62,752	2,197	498,438	36,471,474	1,682,166	38,781,369
	2556	44,483	54,105	59,832	1,824	434,386	58,318,105	1,466,412	60,334,664
สิงห์บุรี	2554	6,248	6,895	135	185	37,739	1,564,218	290,923	1,900,095
	2555	10,913	7,668	194	168	55,161	2,150,191	470,538	2,683,920
	2556	8,021	3,538	209	23	59,316	2,104,798	347,525	2,515,409
อ่างทอง	2554	18,197	26,967	93	531	45,802	1,789,656	1,171,720	3,034,769
	2555	20,423	24,383	72	592	51,215	1,942,556	1,485,495	3,504,313
	2556	17,161	16,766	90	382	59,720	1,974,649	1,232,349	3,283,956

ที่มา : ฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ กรมปศุสัตว์ พ.ศ. 2556 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 6)

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) มีลักษณะโครงสร้างของอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดที่แตกต่างกัน โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่จังหวัดลพบุรี มีการกระจุกตัวของแรงงานในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมง โดยเฉพาะจังหวัดลพบุรี มีจำนวนแรงงานสูงถึง 17,427 คน คิดเป็นร้อยละ 27 ของจำนวนแรงงานทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในขณะที่จำนวนโรงงานนั้น ส่วนมากกระจุกตัวที่จังหวัดลพบุรี ยกเว้นอุตสาหกรรมก่อสร้าง และอุปกรณ์ตกแต่งภายในบ้านนั้น มีศูนย์กลางที่จังหวัดอ่างทอง และเมื่อศึกษาถึงการลงทุนในอุตสาหกรรมจะพบว่า มีเงินลงทุนในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดลพบุรี และอยู่ในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมประมง รองลงมาจะเป็นอุตสาหกรรมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

ตารางที่ 9 : จำนวนแรงงาน แยกตามสาขาธุรกิจ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	ก่อสร้างและอุปกรณ์ตกแต่งภายในบ้าน	เกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมง	เคมีภัณฑ์	เครื่องจักร และยานยนต์	ไฟฟ้า และพลังงาน	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	เหล็ก	อาหาร เครื่องดื่ม และยากรักษาโรค	อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	อื่นๆ	รวม
	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)
ชัยนาท	316	1,261	150	691	57	4,421	202	110	410	1,200	8,818
ลพบุรี	672	17,427	1,542	1,518	45	2,699	1,677	1,656	6,580	1,301	35,117
สิงห์บุรี	604	423	1,551	1,017	17	2,861	498	1,290	161	2,525	12,387
อ่างทอง	1,038	1,097	1,575	284	22	969	217	273	1,440	2,048	7,523
รวม	2,630	20,208	4,818	3,510	141	10,950	2,594	3,329	8,591	7,074	63,845

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท อ่างทอง ปี พ.ศ. 2555 (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาครวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 – 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 21)

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง) มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับคนในจังหวัดหลากหลายประเภท และสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ นั้น ล้วนแต่มีเรื่องราวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมในตลอดทั้งปี อาทิ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท : สวนนกชัยนาท เขื่อนเจ้าพระยา วัดธรรมามูลวรวิหาร วัดพระบรมธาตุวรวิหาร วัดปากคลองมะขามเฒ่า สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดลพบุรี มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ พระนารายณ์ราชนิเวศน์ พระปรางค์สามยอด เทวสถานปรางค์แขก วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ พระที่นั่งไกรสรสีหราช สวนรุกขชาติน้ำตกวังก้านเหลือง หุ่นงานตะวัน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซับลังกา พิพิธภัณฑ์บ้านโป่งมะนาว สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสิงห์บุรี มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ วัดพระนอน

จักรสีหาวรวิหาร อนุสาวรีย์วีรชนชาวบ้านบางระจัน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอินทร์บุรี โบราณสถานบ้านคูเมือง และสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดอ่างทอง มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ พระธาตุเจดีย์ศรีโพธิ์ทอง วัดท่าอิฐ พระนอนวัดขุนอินทประมูล วัดป่าโมกวรวิหาร วัดสี่ร้อย วัดท่าสุทธาวาส พระตำหนักคำหยาด อนุสาวรีย์นายดอก นายทองแก้ว อนุสาวรีย์พันท้ายนรสิงห์ ฟาร์มเลี้ยงนกกระจอกเทศ หมู่บ้านไร่นา สวนผสมตามแนวทฤษฎีใหม่ สวนนกธรรมชาติ เป็นต้น

โดยในปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมารายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด รวมเท่ากับ 4,001,905 บาท มีจำนวนนักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมีรวมเท่ากับ 3,840 คน และมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย 763 บาทต่อคนต่อวัน

ตารางที่ 10 : จำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว รายจังหวัด ของกลุ่มภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2554

จังหวัด	นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ ล้านบาท	ค่าใช้จ่าย บาท/วัน	กิจกรรม	แหล่งท่องเที่ยว
ชัยนาท	243,115	195	767	ประวัติศาสตร์ ศาสนา ธรรมชาติ นิเวศอนุรักษ์	วัด ศาลพระกาฬ พระปรารค์ พิพิธภัณฑสถานพระนารายณ์ราชานิเวศน์ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
ลพบุรี	2,990,441	2,841	739	ประวัติศาสตร์ นิเวศ วัฒนธรรม	วัด ชุมชน/เมืองโบราณ แหล่งเตาเผา อุทยาน พิพิธภัณฑสถาน
สิงห์บุรี	313,162	252	702	ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม	วัด บ้านโบราณ ศูนย์เครื่องประดับ ทำกลอง ตึกตาขาววัง ค้างคาวแม่ไก่
อ่างทอง	455,187	401	842	นิเวศ วัฒนธรรม	วัด พิพิธภัณฑสถาน เชื้อนเจ้าพระยา
รวม	4,001,905	3,840	763 (เฉลี่ย)		

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท อ่างทอง (อ้างอิงในแผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 – 2561, ส่วนที่ 2 หน้า 23)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) มีจำนวนประชากรรวมกันเท่ากับ 1,588,329 คน ประชากรส่วนใหญ่มีงานทำ โดยอัตราการว่างงานมีสัดส่วนน้อย ทั้งนี้กลุ่มจังหวัดมีค่าคะแนนดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) ระดับสูง โดยเมื่อจัดลำดับกลุ่มจังหวัดอยู่ในอันดับที่ 2 จากทั้งหมด 18 กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะมีค่าดัชนีด้านการศึกษา และด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

หากพิจารณาจากจำนวนประชากร จำแนกตามเขตการปกครอง ปี พ.ศ. 2556 พบว่าจังหวัดลพบุรีเป็นจังหวัดที่มีจำนวนอำเภอ/ กิ่งอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านมากที่สุด ในกลุ่มจังหวัดฯ และมีจำนวนประชากรคิดเป็นร้อยละ 47.73 ของจำนวนประชากรกลุ่มจังหวัดฯ

ตารางที่ 11 : จำนวนประชากรตามเขตการปกครอง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2556

จังหวัด	เขตการปกครอง			จำนวนประชากร (คน)
	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	
ชัยนาท	8	51	505	333,172
ลพบุรี	10	121	1,122	758,059
สิงห์บุรี	6	43	364	213,216
อ่างทอง	7	73	513	283,882
รวม	31	288	2,504	1,588,329

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ข้อมูล ณ กันยายน 2556 (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 – 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 3)

จากสถิติอัตราการว่างงานและสถานภาพแรงงาน ปีการสำรวจ พ.ศ. 2555 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าจังหวัดอ่างทองมีอัตราการว่างงานสูงสุดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 เท่ากับ 3,141 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.1 ของจำนวนผู้อยู่ในวัยทำงานทั้งหมด

ตารางที่ 12 : อัตราการว่างงานและจำนวนคนว่างงาน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	อัตราการว่างงาน (%)	จำนวนคนว่างงาน (คน)
ชัยนาท	0.7	1,692
ลพบุรี	0.9	3,137
สิงห์บุรี	1.2	1,878
อ่างทอง	2.1	3,141

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) สถิติอัตราการว่างงานและสถานภาพแรงงาน จำนวนผู้มีงานทำ จำนวนผู้ว่างงาน ปีการสำรวจ พ.ศ. 2555 (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 – 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 3)

2.2.5.2 การศึกษา

ในปี พ.ศ. 2553 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) มีจำนวนสถานศึกษารวมกันทั้งสิ้น 1,012 แห่ง มีนักเรียนรวม 271,014 คน และมีครูจำนวน 15,394 คน โดยจังหวัดที่มีจำนวนสถานศึกษา และนักเรียนมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ จังหวัดลพบุรี โดยมีจำนวนสถานศึกษารวม 431 แห่ง และจำนวนนักเรียนรวม 129,179 คน

ตารางที่ 13 : จำนวนสถานศึกษา นักเรียน และครูของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2553

จังหวัด	สถานศึกษา (แห่ง)	นักเรียน (คน)	ครู (คน)
ชัยนาท	227	60,495	3,331
ลพบุรี	431	129,179	7,080
สิงห์บุรี	162	34,555	2,302
อ่างทอง	192	46,785	2,681
รวมกลุ่มจังหวัด	1,012	271,014	15,394

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 – 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 15)

2.2.5.3 ด้านสุขภาพ

จากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ส่วนที่ 2 หน้า 24 ได้ระบุผลการวิเคราะห์ด้านสังคมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) จากดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) ในสาขาสุขภาพ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 จัดอยู่ในลำดับที่ 9 จากทั้งหมด 18 กลุ่มจังหวัด โดยมีจำนวนสถานพยาบาลที่เป็นโรงพยาบาลรัฐ 30 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 7 แห่ง จำนวนประชากรที่เจ็บป่วยคิดเป็นร้อยละ 24.6 ของจำนวนประชากรทั้งหมดในกลุ่มจังหวัด และมีอัตราส่วนจำนวนประชากรต่อแพทย์อยู่ที่ 17,316 คนต่อแพทย์ 1 คน

ตารางที่ 14 : จำนวนสถานพยาบาลของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2553

จังหวัด	โรงพยาบาลรัฐ	โรงพยาบาลเอกชน	สถานีอนามัย	คลินิก
ชัยนาท	6	1	72	86
ลพบุรี	11	2	134	80
สิงห์บุรี	6	3	47	63
อ่างทอง	7	1	79	87
รวม	30	7	332	316

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 16)

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) มีพื้นที่ป่ารวม เท่ากับ 747.97 ตารางกิโลเมตร ซึ่งครอบคลุมอยู่ในพื้นที่ 2 จังหวัด คือ จังหวัดชัยนาท และจังหวัดลพบุรี ด้านแหล่งน้ำ มีแหล่งน้ำสำคัญในทุกจังหวัด โดยจังหวัดชัยนาทมีแหล่งน้ำสำคัญไหลผ่าน 3 สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำน้อย ซึ่งเป็นแหล่งน้ำชลประทานเพื่อส่งน้ำไปยังภาคการเกษตร อีกทั้งยังมีแหล่งน้ำบาดาลกระจายอยู่ในที่ต่างๆ อีกมากมาย จังหวัดลพบุรีมีแม่น้ำลพบุรี เป็นแม่น้ำที่แยกสาขาจากแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสักไหลผ่าน แม่น้ำบางขาม ซึ่งมีต้นกำเนิดจากคลองเล็กๆ ในเขตอำเภอบ้านหมี่แล้วไหลรวมกับแม่น้ำลพบุรี ลำธารลำสนธิ เป็นลำธารไหลผ่านเขตอำเภอลำสนธิ และไหลลงสู่แม่น้ำป่าสักในเขตอำเภอลำสนธิ จังหวัดสิงห์บุรี แม่น้ำสำคัญที่ไหลผ่านพื้นที่จังหวัด ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย และแม่น้ำลพบุรี แหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ลำแม่ลา-การ้อง อ่างเก็บน้ำหนองลาด บึงสีบัวทอง คลองเชียงราก และคลองโพธิ์ชัย รวมทั้ง หนอง บึง ซึ่งมีอยู่ทั่วไปประมาณ 117 แห่ง รวมถึงคลองส่งน้ำชลประทานขนาดเล็กอีก 188 แห่ง จังหวัดอ่างทอง มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านสองสาย คือ แม่น้ำน้อย และแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นแหล่งน้ำชลประทาน และมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งน้ำในการเกษตร

ตารางที่ 15 : เนื้อที่ป่า กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553

จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ตารางกิโลเมตร)
ชัยนาท	56.75
ลพบุรี	691.22
สิงห์บุรี	-
อ่างทอง	-
รวมกลุ่มจังหวัด	747.97

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท อ่างทอง (อ้างอิงในแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 – 2561, ส่วนที่ 1 หน้า 16)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ปัญหาฝุ่นละอองเขม่าควันเป็นปัญหาที่มีผู้ร้องเรียนมากที่สุดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) เมื่อเทียบกับปัญหาอื่นๆ รองลงมาคือ ปัญหา กลิ่นเหม็นเสียดังรบกวน น้ำเสีย หากเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) จัดเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีผู้ร้องเรียนปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมสูงเป็นอันดับ 10 จากทั้งหมด 18 กลุ่มจังหวัด

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“แหล่งอาหารปลอดภัย ท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ ทรัพยากรน้ำสมดุลยั่งยืน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย เป้าประสงค์

- 1) พัฒนาระบบการผลิตอาหารปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน
- 2) ขยายตลาดอาหารปลอดภัยสู่ตลาดภายในและต่างประเทศ
- 3) พัฒนาระบบ Logistics

กลยุทธ์

- 1) ปรับกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ได้มาตรฐาน
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าอาหารปลอดภัย
- 3) พัฒนาระบบ logistics ด้านการเกษตรและธุรกิจต่อเนื่อง
- 4) ขยายช่องทางการตลาดสินค้าอาหารปลอดภัย

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานของผลผลิต
การเกษตรที่สำคัญต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจ
- 2) ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายสินค้าอาหารปลอดภัย
- 3) จำนวนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม SMEs วิสาหกิจชุมชน ภาคขนส่ง
และผู้ประกอบการภาคการเกษตร ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารสินค้าคงคลังและการขนส่ง

2. สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

- 1) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและกระตุ้นเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด
- 2) เชื่อมโยงการบริหารจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบ
- 3) สินค้าและบริการท่องเที่ยวมีคุณภาพและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้ได้คุณภาพ
- 2) พัฒนาศักยภาพบุคลากรและการบริการท่องเที่ยว
- 3) ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- 4) ส่งเสริมสินค้าของที่ระลึกและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
- 5) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- 2) ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- 3) ร้อยละมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน

3. บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

เป้าประสงค์

- 1) มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภคอย่างยั่งยืน
- 2) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินกรณีภัยพิบัติจากน้ำ
- 3) คุณภาพน้ำในแม่น้ำสายหลักดีขึ้น

กลยุทธ์

- 1) จัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำ
- 2) ป้องกันและลดผลกระทบภัยพิบัติจากน้ำ
- 3) รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ
- 4) กำจัดวัชพืชและสิ่งกีดขวางทางน้ำเพื่อลดปัญหาอุทกภัยและน้ำเน่าเสีย

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

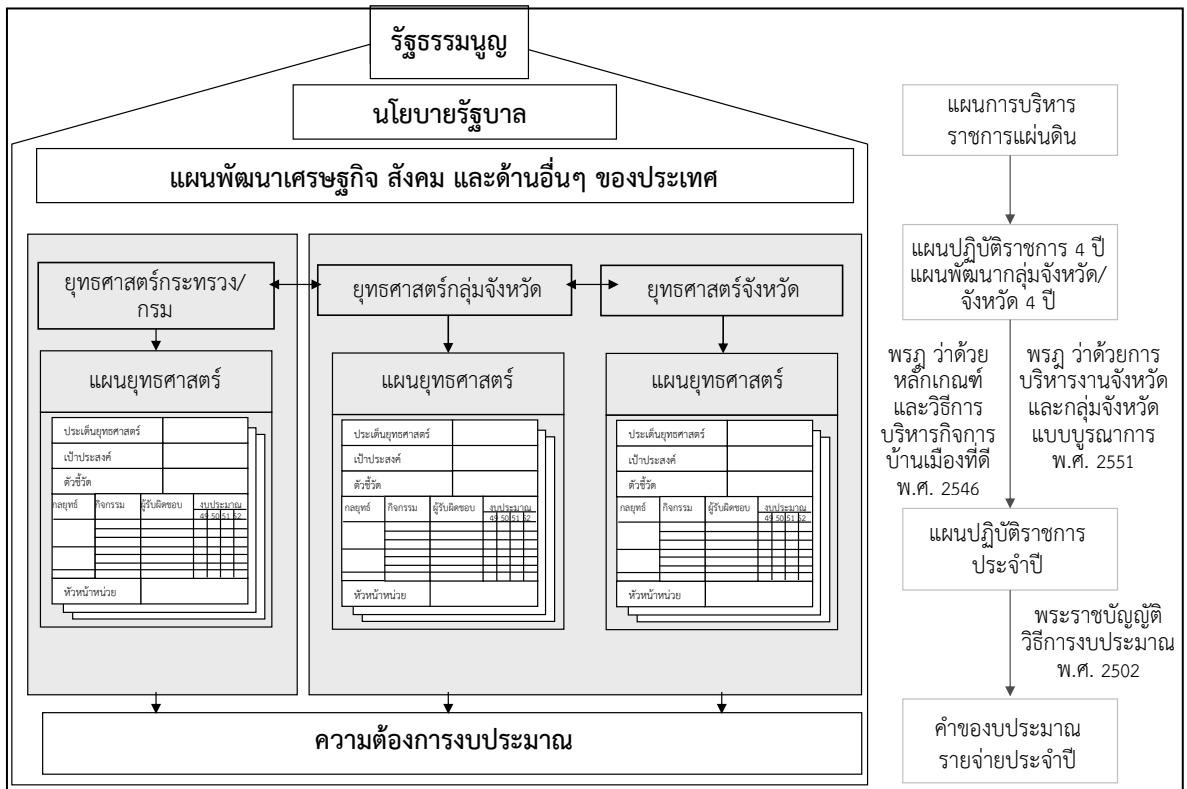
- 1) จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับการบริหารจัดการน้ำ
- 2) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยและภัยแล้ง
- 3) ร้อยละของจุดตรวจวัดคุณภาพน้ำที่มีค่าเฉลี่ยปริมาณออกซิเจน (DO) สูงขึ้น

เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า

ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้²

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

² สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 16 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 17 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดฯ มีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาคผ่านการค้าชายแดน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยกลุ่มจังหวัดฯ มิได้วางยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม และการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

ตารางที่ 18 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตารางที่ 18 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานของผลผลิตการเกษตรที่สำคัญต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจ - ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายสินค้าอาหารปลอดภัย - จำนวนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม SMEs วิสาหกิจชุมชน ภาคขนส่ง และผู้ประกอบการภาคการเกษตร ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารสินค้าคงคลังและการขนส่ง - ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด - ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น - ร้อยละมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับการบริหารจัดการน้ำ - ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยและภัยแล้ง - ร้อยละของจุดตรวจวัดคุณภาพน้ำที่มีค่าเฉลี่ยปริมาณออกซิเจน (DO) สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดฯ สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพแหล่งน้ำตามเป้าหมายที่ 4 ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นหลัก โดยกลุ่มจังหวัดฯ ไม่ได้กำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข และจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชาชนในพื้นที่

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียงเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 7 สิงหาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย

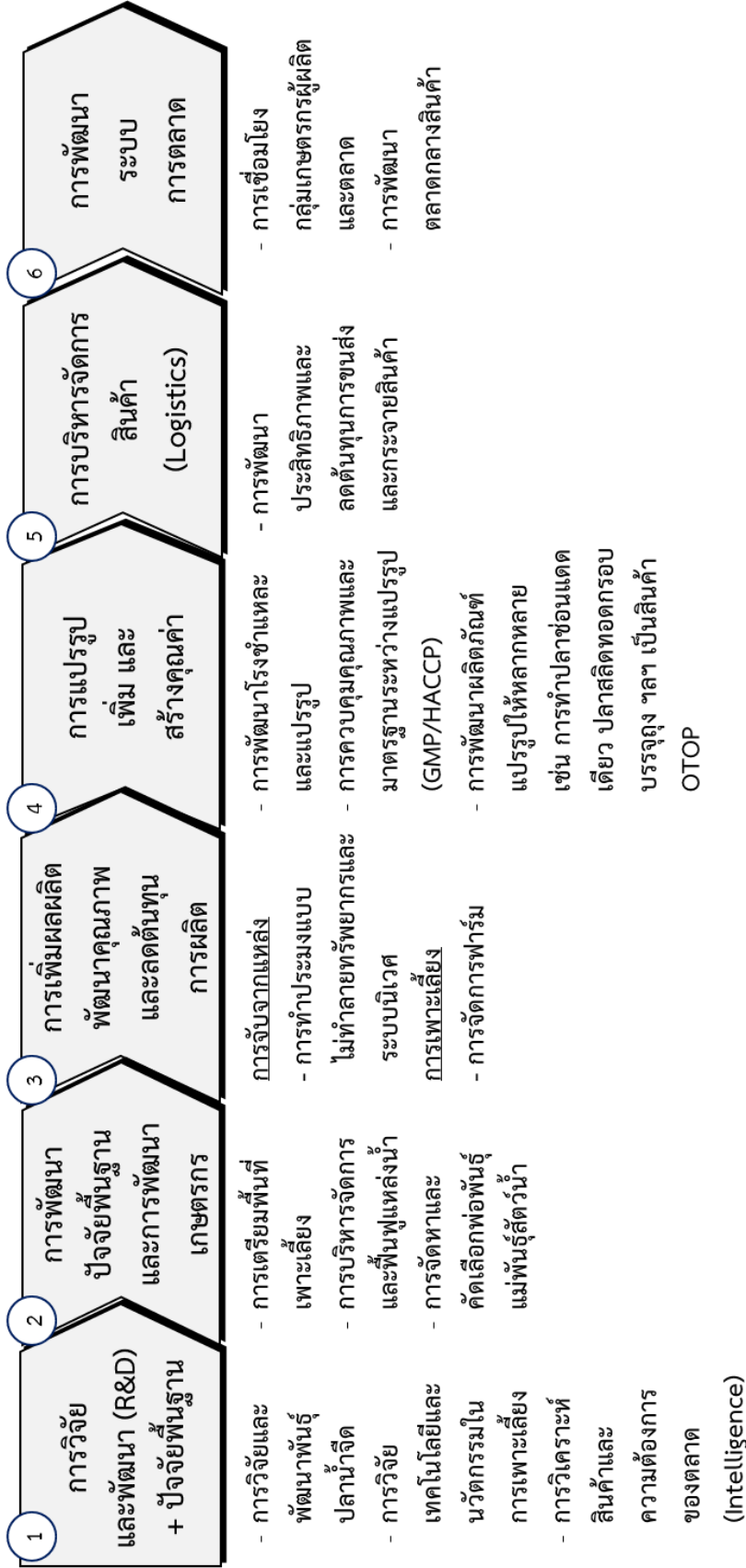
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ประมงน้ำจืดและอ้อยโรงงาน”

ตารางที่ 19 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ประมงน้ำจืด และอ้อยโรงงาน

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประมงน้ำจืด”

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประมงน้ำจืดและอ้อยโรงงาน”

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ประมงน้ำจืด”

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D) + ปัจจัยพื้นฐาน										
CSF 1 การวิจัยและพัฒนา พันธุ์ปลาน้ำจืด	KPI 1.1 ผลิิตภาพการผลิตพันธุ์ ปลาน้ำจืดที่มีการวิจัย และพัฒนาเพิ่มขึ้น	Data 1.1.1 ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย ของปลาน้ำจืด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาประมง น้ำจืด	
		Data 1.1.2 ปริมาณและมูลค่าของ พันธุ์ปลาน้ำจืด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาประมง น้ำจืด	
CSF 2 การวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมในการเพาะเลี้ยง	KPI 2.1 ผลิิตภาพการผลิตที่ เพิ่มขึ้นจากการใช้ เทคโนโลยีในการประมง	Data 2.1.1 หน่วยงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมในพื้นที่	มี	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาประมง น้ำจืด	
CSF 3 การวิเคราะห์สินค้า และความต้องการ ของตลาด (Intelligence)	KPI 3.1 ฐานข้อมูลปริมาณ การผลิตและจำหน่าย ปลาน้ำจืด จำแนก ตามประเภท/ ชนิด และผลิตภัณฑ์แปรรูป จากปลา	Data 3.1.1 จำนวนสถาน ประกอบการ/ ผู้ผลิต/ ผู้จำหน่าย	มี	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด	
		Data 3.1.2 ปริมาณการผลิต และจำหน่ายปลาน้ำจืด	มี	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด	ข้อมูล GPP

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ประมงน้ำจืด” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
VC 2 : การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร										
CSF 4 การเตรียมพื้นที่เพาะเลี้ยง	KPI 4.1 จำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยง ปลาน้ำจืด	Data 4.1.1 จำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยง ปลาน้ำจืดทั้งหมด จำแนกตามพื้นที่	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด	
CSF 5 การบริหารจัดการ และฟื้นฟูแหล่งน้ำ	KPI 5.1 แหล่งน้ำที่มี การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	Data 5.1.1 จำนวนแหล่งน้ำที่มี ทั้งหมดในการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด/ ศูนย์วิจัย และพัฒนา ประมงน้ำจืด	
CSF 6 การจัดการและคัดเลือก พ่อพันธุ์แม่พันธุ์สัตว์น้ำ	KPI 6.1 กิจกรรมการจัดการ และคัดเลือกพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์สัตว์น้ำ	Data 6.1.1 การจัดการและคัดเลือก พ่อพันธุ์แม่พันธุ์สัตว์น้ำ (มี/ไม่มี)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาประมง น้ำจืด	
VC 3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุนการผลิต										
CSF 7 การทำประมงแบบไม่ทำลาย ทรัพยากรและระบบนิเวศ	KPI 7.1 มูลค่าการทำประมงน้ำจืด ในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง ตอนบน 2	Data 7.1.1 มูลค่าการทำประมงน้ำจืด ในพื้นที่จังหวัดภาคกลาง ตอนบน 2 (ข้อมูลรายจังหวัด)	มี	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด	ข้อมูล GPP
CSF 8 การจัดการฟาร์ม	KPI 8.1 ร้อยละของฟาร์มเลี้ยง ปลาน้ำจืดที่ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	Data 8.1.1 จำนวนฟาร์มทั้งหมด	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ประมงน้ำจืด” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
CSF 8 (ต่อ) การจัดการฟาร์ม	KPI 8.1 (ต่อ) ร้อยละของฟาร์มเลี้ยง ปลาน้ำจืดที่ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น	Data 8.1.2 จำนวนฟาร์มที่ได้ การรับรองมาตรฐาน	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาประมง น้ำจืด	
		Data 8.1.3 มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำรวม	มี	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด	ข้อมูล GPP
		Data 8.1.4 มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำที่ได้รับรองมาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด	
VC 4 : การแปรรูป เพิ่ม และสร้างคุณค่า										
CSF 9 การพัฒนาโรงชำแหละ และแปรรูป	KPI 9.1 โรงชำแหละและแปรรูป ที่ได้มาตรฐาน	Data 9.1.1 จำนวนโรงชำแหละ และแปรรูปที่ได้มาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. อุตสาหกรรม จังหวัด	
CSF 10 การควบคุมคุณภาพ และมาตรฐานระหว่าง แปรรูป (GMP/HACCP)	KPI 10.1 ผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ได้ มาตรฐาน	Data 10.1.1 ปริมาณผลิตภัณฑ์ จากโรงงานแปรรูปที่ได้ มาตรฐาน เช่น ปริมาณ สินค้า OTOP ที่ผลิต จากโรงงาน/ สถาน ประกอบการที่ได้มาตรฐาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. อุตสาหกรรม จังหวัด	

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ประมงน้ำจืด” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
CSF 11 การพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูป ให้หลากหลาย เช่น การทำ ปลาช่อนแดดเดียว ปลาสดทอดกรอบบรรจุถุง ฯลฯ เป็นสินค้า OTOP	KPI 11.1 ปริมาณการผลิต ผลิตภัณฑ์แปรรูปเพิ่มขึ้น	Data 11.1.1 ปริมาณการผลิต ผลิตภัณฑ์แปรรูป	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	
		Data 11.1.2 มูลค่าผลผลิตแปรรูป OTOP ที่ทำจากปลา กุ้ง น้ำจืด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	
VC 5 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)										
CSF 12 การพัฒนาประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการขนส่ง และกระจายสินค้า	KPI 12.1 ร้อยละของต้นทุน ค่าขนส่งสินค้าลดลง	Data 12.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด	
VC 6 : การพัฒนาระบบการตลาด										
CSF 13 การเชื่อมโยงกลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิตและตลาด	KPI 13.1 มีเครือข่ายเกษตรกร ผู้ผลิตและตลาด	Data 13.1.1 จำนวนเครือข่าย เกษตรกรผู้ผลิตและตลาด ที่มีการเชื่อมโยงกัน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด/ สนง.เกษตร จังหวัด/ สนง.พาณิชย์ จังหวัด	
CSF 14 การพัฒนาตลาดกลาง สินค้า	KPI 14.1 การพัฒนาตลาดกลาง แลกเปลี่ยนสินค้าปลา น้ำจืดในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	Data 14.1.1 มูลค่าตลาดกลางค้าปลา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด (ตลาดปลาสุพรรณ จังหวัดอ่างทอง)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ประมง จังหวัด	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

จากฟาร์มเกษตรกรไปถึงมือผู้บริโภค (From Farmer to Market)

CSF 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช	CSF 4 การบริหารจัดการน้ำ	CSF 8 การเพิ่มผลผลิตภาพ	CSF 10 มาตรฐานการแปรรูป	CSF 12 การขนส่งและกระจายสินค้า	CSF 13 การสนับสนุนสินเชื่อเพื่อการปลูกอ้อยโรงงาน
CSF 2 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	CSF 5 การบริหารจัดการการใช้ดิน (Zoning)	CSF 9 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	CSF 11 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างมูลค่าเพิ่ม		
CSF 3 การวิเคราะห์สินค้าและความต้องการของตลาด (Intelligence)	CSF 6 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร				
	CSF 7 การรวมกลุ่มเกษตรกร				

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D)										
CSF 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช	KPI 1.1 พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1.1 จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับพันธุ์อ้อย	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร	
		Data 1.1.2 พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมกับพื้นที่	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด	
		Data 1.1.3 พันธุ์อ้อยที่นิยมปลูกในจังหวัดลพบุรี	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด	
CSF 2 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	KPI 2.1 ข้อมูลการวิจัยเทคโนโลยีการเพาะปลูก	Data 2.1.1 งานวิจัยเรื่องดิน น้ำ สภาพอากาศ และสภาพภูมิประเทศ ที่เหมาะสมกับการปลูกอ้อย	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร	
		Data 2.1.2 งานวิจัยเรื่องโรคพืชและแมลง	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร	
CSF 3 การวิเคราะห์สินค้าและความต้องการของตลาด (Intelligence)	KPI 3.1 ข้อมูลตลาดอ้อยโรงงานที่ครบถ้วนสมบูรณ์	Data 3.1.1 การจัดทำข้อมูลราคาอ้อย	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
		Data 3.1.2 ปริมาณโควตาอ้อยของโรงงานน้ำตาลในพื้นที่	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
CSF 3 (ต่อ) การวิเคราะห์สินค้า และความต้องการ ของตลาด (Intelligence)	KPI 3.1 (ต่อ) ข้อมูลตลาดอ้อยโรงงาน ที่ครบถ้วนสมบูรณ์	Data 3.1.3 ปริมาณ ผลผลิตอ้อยโรงงาน	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด	
VC 2 : ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร										
CSF 4 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 4.1 พื้นที่แหล่งน้ำสาธารณะ	Data 4.1.1 จำนวนแหล่งน้ำสาธารณะ และความจุ	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการ ชลประทานจังหวัด	
	KPI 4.2 พื้นที่ที่ใช้น้ำบาดาล	Data 4.2.1 จำนวนบ่อบาดาลที่ใช้ การได้ (รายอำเภอ)	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
CSF 5 การบริหารจัดการ การใช้ดิน (Zoning)	KPI 5.1 การเพาะปลูกอ้อยโรงงาน ในพื้นที่ที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น ในการปลูกอ้อยโรงงาน ในจังหวัด	Data 5.1.1 จำนวนพื้นที่ที่เหมาะสม ในการปลูกอ้อยโรงงาน ในจังหวัด	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัด	
		Data 5.1.2 จำนวนพื้นที่เพาะปลูก เป็นรายอำเภอ	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด	
CSF 6 การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ ให้เกษตรกร	KPI 6.1 ร้อยละของเกษตรกร ที่ได้รับการถ่ายทอด เทคโนโลยี และองค์ความรู้	Data 6.1.1 จำนวนครั้งของการ ถ่ายทอดเทคโนโลยี และองค์ความรู้	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมชาวไร้อ้อย	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
CSF 6 (ต่อ) การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ ให้เกษตรกร	KPI 6.1 (ต่อ) ร้อยละของเกษตรกร ที่ได้รับการถ่ายทอด เทคโนโลยี และองค์ความรู้	Data 6.1.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูก อ้อยโรงงานทั้งหมด	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด	
		Data 6.1.3 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูก อ้อยโรงงานที่ได้รับ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และองค์ความรู้	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมชาวไร่อ้อย	
CSF 7 การรวมกลุ่มเกษตรกร	KPI 7.1 จำนวนกลุ่มและสมาชิก ผู้ปลูกอ้อยโรงงาน ในจังหวัด	Data 7.1.1 จำนวนกลุ่มและสมาชิก ผู้ปลูกอ้อยโรงงาน ในจังหวัด	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมชาวไร่อ้อย	
VC 3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน										
CSF 8 การเพิ่มผลิตภาพ	KPI 8.1 ผลิตภาพการผลิตอ้อย เพิ่มขึ้น	Data 8.1.1 ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัด	
		Data 8.1.2 ต้นทุนการผลิตอ้อย เฉลี่ยต่อตัน	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมชาวไร่อ้อย	
		Data 8.1.3 ต้นทุนการเก็บเกี่ยว ด้วยเครื่องจักรเฉลี่ยต่อไร่	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมชาวไร่อ้อย	
		Data 8.1.4 ระดับความหวาน ของผลผลิตอ้อยโรงงาน	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
CSF 9 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	KPI 9.1 การตัดอ้อยสด เพื่อลดการเผา	Data 9.1.1 ปริมาณอ้อยเข้าหีบ จำแนกตามการเก็บเกี่ยว (สด/เผา)	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	
		Data 10.1.2 จำนวนพื้นที่เก็บเกี่ยว และผลผลิตโดยตัดอ้อยสด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สมาคมชาวไร่อ้อย	
		Data 10.1.3 จำนวนพื้นที่เก็บเกี่ยว และผลผลิต โดยการเผา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี			สมาคมชาวไร่อ้อย	
VC 4 : การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม										
CSF 10 มาตรฐานการแปรรูป	KPI 10.1 จำนวนโรงงานแปรรูปอ้อย ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	Data 10.1.1 จำนวนโรงงานน้ำตาล	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	
		Data 10.1.2 จำนวนโรงงานน้ำตาล ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GMP	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	
CSF 11 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 11.1 มูลค่าการพัฒนา ผลิตภัณฑ์จากอ้อย	Data 11.1.1 ปริมาณและมูลค่า การหีบอ้อย (น้ำตาล และกากน้ำตาล)	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
CSF 11 (ต่อ) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 11.2 พัฒนาอุตสาหกรรม ต่อเนื่อง	Data 11.2.1 จำนวนโรงงาน อุตสาหกรรมต่อเนื่อง	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	
VC 5 : การขนส่งและจัดการบริหารบริหารสินค้า (Logistics)										
CSF 12 การขนส่งและกระจาย สินค้า	KPI 12.1 ต้นทุนในการขนส่ง และกระจายสินค้า	Data 12.1.1 ต้นทุนในการขนส่งต่อตัน ของเกษตรกร	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมชาวไร่อ้อย	
VC 6 : การพัฒนาระบบการตลาด										
CSF 13 การสนับสนุนสินเชื่อ เพื่อการปลูกอ้อยโรงงาน	KPI 13.1 มูลค่าสินเชื่อและอัตรา ดอกเบี้ยในระบบ	Data 13.1.1 มูลค่าสินเชื่อในระบบ เพื่อการปลูกอ้อยโรงงาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	โรงงานน้ำตาล/ ธนาคารเพื่อ การเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร	
		Data 13.1.2 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้เฉลี่ย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	โรงงานน้ำตาล/ ธนาคารเพื่อ การเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร	

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประมงน้ำจืดและอ้อยโรงงาน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น รวมทั้งสิ้น 50 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 29 รายการ และที่เหลือจำนวน 21 รายการ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ดังนี้

ประมงน้ำจืด มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 20 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 9 รายการ และที่เหลือจำนวน 11 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งอยู่ในกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประมงน้ำจืด”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		3 CSFs 3 KPIs	3 CSFs 3 KPIs	2 CSFs 2 KPIs	3 CSFs 3 KPIs	1 CSF 1 KPI	2 CSFs 2 KPIs
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	9 (45%)	3	2	4	-	-	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	11 (55%)	2	1	1	4	1	2
รวม	20 (100%)	5	3	5	4	1	2

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประมงน้ำจืด”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของปลาน้ำจืด	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 1.1.2 ปริมาณและมูลค่าของพันธุ์ปลาน้ำจืด	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 6.1.1 การจัดการและคัดเลือกพ่อพันธุ์แม่พันธุ์สัตว์น้ำ (มี/ไม่มี)	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด	
Data 8.1.4 มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับรองมาตรฐาน	สนง.ประมงจังหวัด	

ตารางที่ 23 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประมงน้ำจืด” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 9.1.1 จำนวนโรงฆ่าและแปรรูป ที่ได้มาตรฐาน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 10.1.1 ปริมาณผลิตภัณฑ์จากโรงงานแปรรูป ที่ได้มาตรฐาน เช่น ปริมาณสินค้า OTOP ที่ผลิตจากโรงงาน/ สถานประกอบการที่ได้มาตรฐาน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 11.1.1 ปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูป	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 11.1.2 มูลค่าผลผลิตแปรรูป OTOP ที่ทำจากปลา กุ้ง น้ำจืด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 12.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้า	สนง.ประมงจังหวัด	
Data 13.1.1 จำนวนเครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิต และตลาดที่มีการเชื่อมโยงกัน	สนง.ประมงจังหวัด/ สนง.เกษตรจังหวัด/ สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 14.1.1 มูลค่าตลาดกลางค้าปลาในพื้นที่กลุ่ม จังหวัด (ตลาดปลาสุพรรณ จังหวัด อ่างทอง)	สนง.ประมงจังหวัด	

อ้อยโรงงาน มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 30 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 20 รายการ และที่เหลือจำนวน 10 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งอยู่ในกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		3 CSFs	3 CSFs	2 CSFs	3 CSFs	1 CSF	2 CSFs
		3 KPIs	3 KPIs	2 KPIs	3 KPIs	1 KPI	2 KPIs
1. รายการสถิติที่มีการ การจัดเก็บเป็นปกติ	20 (66.67%)	8	5	3	4	-	-
2. รายการสถิติที่ต้อง พัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยัง ไม่มีการจัดเก็บ	10 (33.33%)	-	3	4	-	1	2
รวม	30 (100%)	8	8	7	4	1	2

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.1.1 จำนวนครั้งของการถ่ายทอด เทคโนโลยีและองค์ความรู้	สมาคมชาวไร่อ้อย	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล สำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัด ต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยง กับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 6.1.3 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยโรงงาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี และองค์ความรู้	สมาคมชาวไร่อ้อย	
Data 7.1.1 จำนวนกลุ่มและสมาชิกผู้ปลูก อ้อยโรงงานในจังหวัด	สมาคมชาวไร่อ้อย	
Data 8.1.2 ต้นทุนการผลิตอ้อยเฉลี่ยต่อตัน	สมาคมชาวไร่อ้อย	
Data 8.1.3 ต้นทุนการเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องจักร เฉลี่ยต่อไร่	สมาคมชาวไร่อ้อย	
Data 10.1.2 จำนวนพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิต โดยตัดอ้อยสด	สมาคมชาวไร่อ้อย	
Data 10.1.3 จำนวนพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิต โดยการเผา	สมาคมชาวไร่อ้อย	
Data 12.1.1 ต้นทุนในการขนส่งต่อตันของ เกษตรกร	สมาคมชาวไร่อ้อย	

ตารางที่ 25 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 13.1.1 มูลค่าสินเชื่อในระบบ เพื่อการปลูกอ้อยโรงงาน	โรงงานน้ำตาล/รทส.	
Data 13.1.2 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ เฉลี่ย	โรงงานน้ำตาล/รทส.	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

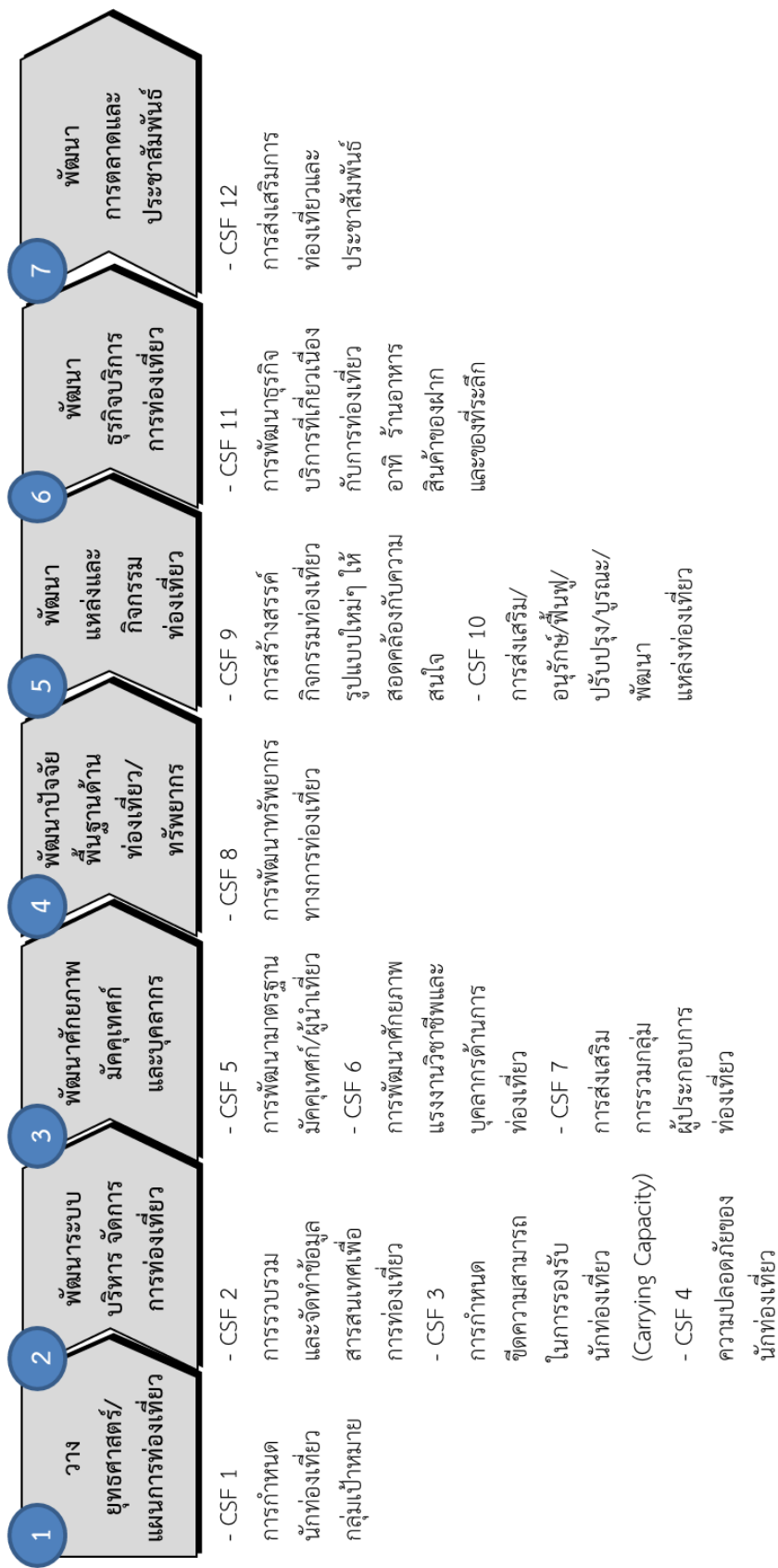
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยว one day trip”

ตารางที่ 26 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยว one day trip

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯกลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลิตภัณที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวแบบ one day trip”

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว one day trip”

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว one day trip”

หัวข้อข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
VC 1 : วางยุทธศาสตร์/ แผนการท่องเที่ยว										
CSF 1 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.1 ร้อยละของนักท่องเที่ยว ต่อผู้เยี่ยมชมเยือน	Data 1.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวไทย จำแนกตามประเภท ของการมาท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	กรมการ ท่องเที่ยว	
	KPI 1.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยและ ระยะเวลาพำนักโดยเฉลี่ย ของผู้มาเยี่ยมชมเยือน	Data 1.2.1 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการ เดินทางท่องเที่ยว ของผู้มาเยี่ยมชมเยือน	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	กรมการ ท่องเที่ยว	
		Data 1.2.2 ระยะเวลาพำนักโดยเฉลี่ย (วัน) ของนักท่องเที่ยว ทั้งไทยและต่างชาติ	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	กรมการ ท่องเที่ยว	
VC 2 : พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว										
CSF 2 การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว	KPI 2.1 ฐานข้อมูลจำนวน นักท่องเที่ยวและรายได้ จำแนกตามแหล่ง ท่องเที่ยวที่สำคัญ	Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกตามแหล่ง ท่องเที่ยว 5 แหล่ง ที่สำคัญ	มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายเดือน	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด/ ศิลปากรที่ 4 ลพบุรี	-

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว one day trip” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
CSF 2 (ต่อ) การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว	KPI 2.1 (ต่อ) ฐานข้อมูลจำนวน นักท่องเที่ยวและรายได้ จำแนกตามแหล่ง ท่องเที่ยวที่สำคัญ	Data 2.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว จำแนกตามแหล่ง แหล่ง ท่องเที่ยว 5 แหล่ง ที่สำคัญ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด/ ศิลปากรที่ 4 ลพบุรี	
CSF 3 การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 3.1 ปริมาณและคุณภาพ สถานที่พักและธุรกิจ บริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนสถานที่พักและ ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด/ สนง.สาธารณสุข จังหวัด	
	KPI 3.2 ความเหมาะสมเพียงพอ ของบุคลากรในธุรกิจ ด้านการท่องเที่ยว	Data 3.2.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจ ด้านการท่องเที่ยวจำแนก ตามประเภท เช่น มีคัคเทศก์ พนักงาน โรงแรม พนักงาน บริษัททัวร์ เป็นต้น	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
CSF 4 ความปลอดภัยของ นักท่องเที่ยว	KPI 4.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน ของนักท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน ของนักท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ตำรวจท่องเที่ยว	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว one day trip” (ต่อ)

หัวข้อข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
VC 3 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร										
CSF 5 การพัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยว	KPI 5.1 มาตรฐานมัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยว	Data 5.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยว	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
		Data 5.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยวที่ผ่าน การทดสอบมาตรฐาน	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
CSF 6 การพัฒนาศักยภาพ แรงงานวิชาชีพและ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว	KPI 6.1 บุคลากรด้านการท่องเที่ยว ได้รับการอบรม อย่างต่อเนื่อง	Data 6.1.1 จำนวนบุคลากรด้าน การท่องเที่ยวที่ได้รับ การอบรม	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
		Data 6.1.2 จำนวนครั้งในการจัดให้มี การฝึกอบรมกับบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
CSF 7 การส่งเสริมการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 7.1 จำนวนกลุ่ม/ ชมรม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	Data 7.1.1 จำนวนกลุ่ม/ ชมรม/ สมาคมผู้ประกอบการ ท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว one day trip” (ต่อ)

หัวข้อข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
VC 4 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร										
CSF 8 การพัฒนาทรัพยากร ทางการท่องเที่ยว	KPI 8.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	Data 8.1.1 งบประมาณการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการท่องเที่ยว เช่น ป้ายบอกทาง แหล่งท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน จังหวัด	
VC 5 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว										
CSF 9 การสร้างสรรคกิจกรรม ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ	KPI 9.1 กิจกรรมท่องเที่ยว	Data 9.1.1 จำนวนกิจกรรมใน การส่งเสริมตลาด การท่องเที่ยวใหม่ๆ (สื่อว่ามีกิจกรรมใน การส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือไม่ และเหมาะสม)	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
CSF 10 การส่งเสริม/ อนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/ บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	KPI 10.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ การอนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/ บูรณะ/ พัฒนา	Data 10.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการอนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/ บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน จังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว one day trip” (ต่อ)

หัวข้อข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
VC 6 : พัฒนารัฐกิจบริการการท่องเที่ยว										
CSF 11 การพัฒนารัฐกิจบริการที่ เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ร้านอาหาร ของที่ระลึก	KPI 12.1 ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	Data 11.1.1 จำนวนธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนา ธุรกิจการค้า จังหวัด	
		Data 11.1.2 รายได้จากการจำหน่าย สินค้า OTOP	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	
VC 7 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์										
CSF 12 การส่งเสริมการท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์	KPI 12.1 กิจกรรมในการส่งเสริม การตลาด	Data 12.1.1 จำนวนครั้งใน การจัดกิจกรรมส่งเสริม การตลาด	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย จังหวัดลพบุรี	
		Data 12.1.2 จำนวนช่องทาง การประชาสัมพันธ์ ทาง Social Media	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด/ สนง.ท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย จังหวัดลพบุรี	

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว one day trip”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำนวนรวมทั้งสิ้น 21 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 19 และที่เหลือจำนวน 2 รายการซึ่งอยู่ในกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว one day trip”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		1 CSF 2 KPIs	3 CSFs 4 KPIs	3 CSFs 3 KPIs	1 CSF 1 KPI	2 CSFs 2 KPIs	1 CSF 1 KPI	1 CSF 1 KPI
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	19 (90.48%)	3	4	5	1	2	2	2
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	2 (9.52%)	-	2	-	-	-	-	-
รวม	21 (100%)	3	6	5	1	2	2	2

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว one day trip”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว 5 แหล่งที่สำคัญ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ศิลปากรที่ 4 ลพบุรี	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 2.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว 5 แหล่งที่สำคัญ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ศิลปากรที่ 4 ลพบุรี	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว one day trip” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
		<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูล และการใช้ข้อมูล พัฒนาการจัดเก็บ โดยการ ประสานความร่วมมือเจ้าของ สถานที่ พื้นที่และเอกชน - ประยุกต์ใช้เครื่องมือทางสถิติ อื่นๆ ที่ใช้ประเมินจำนวนได้ แทนการสำรวจโดยตรง เช่น การนับจำนวนดอกไม้และ ก้านธูปไหว้พระ หรือประเมิน มูลค่าจากค่าตัวเข้าชม

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

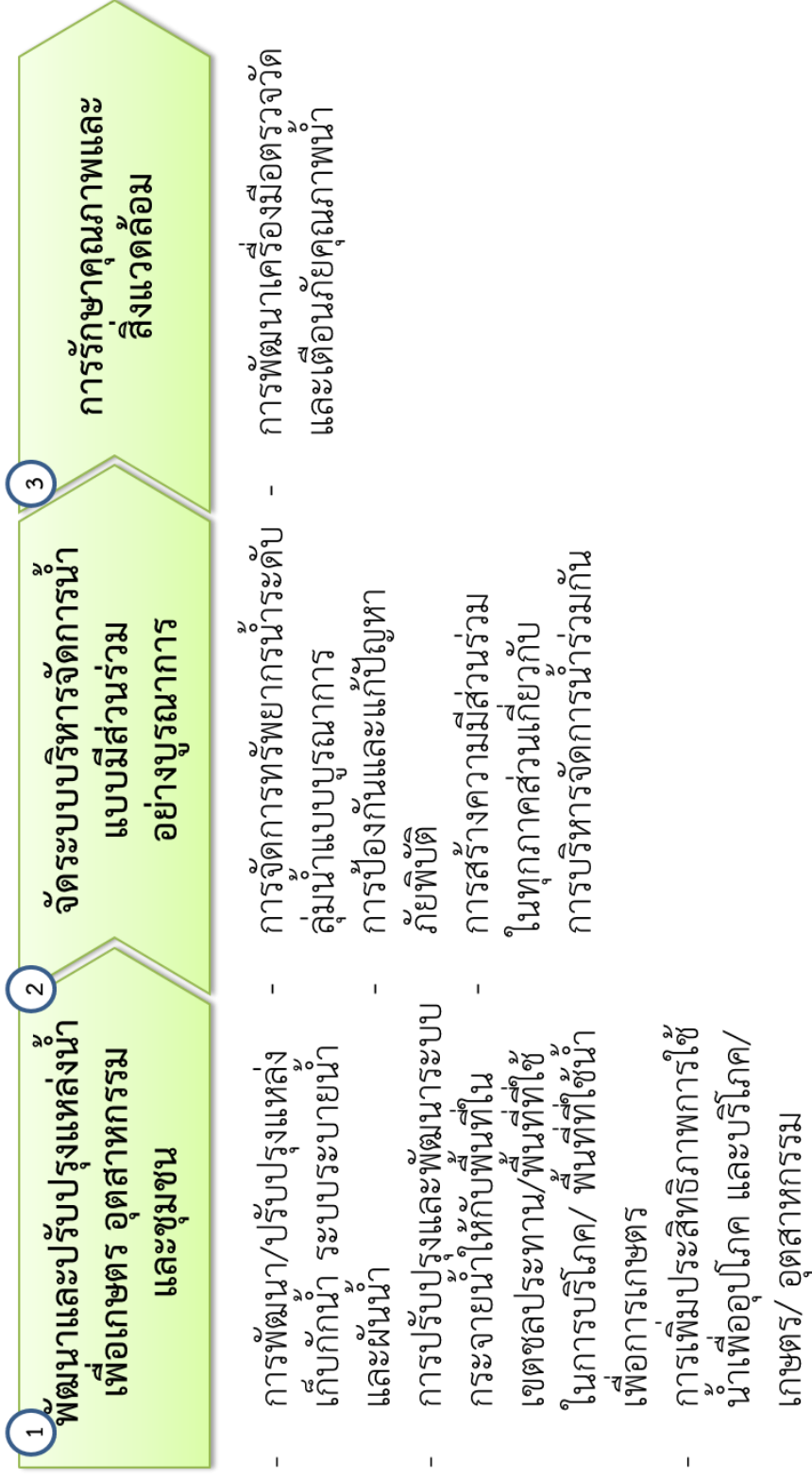
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”

ตารางที่ 30 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ	สิ่งแวดล้อม -> น้ำ	บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”

3.3.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”

ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”

หัวข้อข้อมูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
VC 1 : พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตร อุตสาหกรรม และชุมชน										
CSF 1 การพัฒนาปรับปรุง แหล่งเก็บกักน้ำ ระบบ ระบายน้ำ และผันน้ำ	KPI 1.1 ร้อยละของปริมาณ แหล่งเก็บกักน้ำที่ได้รับ การพัฒนาและปรับปรุง	Data 1.1.1 จำนวน/ ขนาด/ ปริมาณ แหล่งเก็บกักน้ำที่ได้รับ การพัฒนาและปรับปรุง ของจังหวัด	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทาน จังหวัด	
	KPI 1.2 ระบบผันน้ำและระบาย น้ำที่ได้รับการพัฒนา และปรับปรุง	Data 1.2.1 จำนวน/ ขนาด/ ปริมาณ ระบบผันน้ำและระบาย น้ำที่ได้รับการพัฒนา และปรับปรุง	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทาน จังหวัด	
CSF 2 การปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับ พื้นที่ในเขตชลประทาน/ พื้นที่ที่ใช้ในการบริโภค/ พื้นที่ที่ใช้น้ำเพื่อการเกษตร	KPI 2.1 ระบบกระจายน้ำที่ได้รับ การพัฒนาและปรับปรุง	Data 2.1.1 จำนวนทั้งหมดของระบบ กระจายน้ำที่ได้รับ การพัฒนาและปรับปรุง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มี	สำรวจ	รายปี	โครงการ ชลประทาน จังหวัด	
		Data 2.2.2 พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ ที่มีปัญหาขาดแคลนน้ำ	มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทาน จังหวัด	

ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
CSF 2 (ต่อ) ปรับปรุงและพัฒนาระบบ กระจายน้ำให้กับพื้นที่ใน เขตชลประทาน/ พื้นที่ที่ใช้ ในการบริโภค/ พื้นที่ที่ใช้น้ำเพื่อการเกษตร	KPI 2.2 ปัญหาขาดแคลนน้ำ	Data 2.2.1 พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ ทั้งหมดในเขตชลประทาน	มี	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการ ชลประทานจังหวัด	
		Data 2.2.2 พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ ที่มีปัญหาขาดแคลนน้ำ	มี	มี	มี	ไม่มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทานจังหวัด	
CSF 3 การเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้น้ำเพื่ออุปโภค และบริโภค/ เกษตร/ อุตสาหกรรม	KPI 3.1 การใช้น้ำและต้นทุนต่อ หน่วยของการจัดหา/ ขนส่งน้ำใช้เพื่อ การอุปโภคและบริโภค	Data 3.1.1 ปริมาณการใช้น้ำ	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทาน จังหวัด/สำนักงาน ประปา	
		Data 3.1.2 ต้นทุนต่อหน่วย ของการจัดหา/ขนส่ง น้ำใช้เพื่อการอุปโภค และบริโภค	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทานจังหวัด	
	KPI 3.2 การใช้น้ำและต้นทุน ต่อหน่วยของการจัดหา/ ขนส่งน้ำใช้เพื่อ การเกษตร	Data 3.2.1 ปริมาณการใช้น้ำ และต้นทุนต่อหน่วย ของการจัดหา/ขนส่ง น้ำใช้เพื่อการเกษตร	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	โครงการ ชลประทานจังหวัด	
		Data 3.2.2 ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ยต่อไร่	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทานจังหวัด	

ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
VC 2 : จัดระบบบริหารจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ										
CSF 4 การจัดการทรัพยากรน้ำ ระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการ	KPI 4.1 ความสามารถใน การบริหารจัดการจำนวน แหล่งน้ำที่มีความสำคัญ	Data 4.1.1 จำนวนแหล่งน้ำ/ แม่น้ำ/ ลำคลองที่สำคัญ ที่มีการบริหารจัดการ	มี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทานจังหวัด	
	KPI 4.2 การบริหารจัดการ สิ่งเจือปนในลำน้ำ	Data 4.2.1 ค่า BOD ของแม่น้ำ	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักสิ่งแวดล้อม ภาค	
CSF 5 การป้องกันและแก้ปัญหา ภัยพิบัติ	KPI 5.1 ปัญหาการขาดแคลนน้ำ ในพื้นที่เกษตรใน และนอกเขตชลประทาน	Data 5.1.1 พื้นที่/มูลค่าที่มีปัญหา การขาดแคลนน้ำในพื้นที่ เกษตรในและนอกเขต ชลประทาน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการ ชลประทานจังหวัด	
		Data 5.1.2 การใช้งบประมาณเพื่อ พัฒนาและแก้ปัญหา การขาดแคลนน้ำรายพื้นที่	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการ ชลประทาน จังหวัด/ สำนักงานจังหวัด	
	KPI 5.2 จำนวนปัญหาการประสบ ปัญหาน้ำท่วม	Data 5.2.1 พื้นที่/ มูลค่าที่ประสบ ปัญหาน้ำท่วม	มี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัด	
	Data 5.2.2 การใช้งบประมาณเพื่อ พัฒนาและแก้ปัญหา น้ำท่วม รายพื้นที่	มี	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัด/ สำนักงานจังหวัด		

ตารางที่ 31 : แผนผังรายการสถิติทางการ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล				วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			ลพบุรี	อ่างทอง	ชัยนาท	สิงห์บุรี				
CSF 6 การสร้างควมมีส่วนร่วม ในทุกภาคส่วนเกี่ยวกับ การบริหารจัดการน้ำ ร่วมกัน	KPI 6.1 การมีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการน้ำ อย่างเป็นระบบ เช่น มีการจัดตั้งกลุ่มองค์กร สหกรณ์ สมาพันธ์ หรือ มีการจัดตั้งกลุ่มองค์กร สหกรณ์ สมาพันธ์ หรือ มีเครือข่ายในการ ดำเนินการตรวจสอบ และควบคุม	Data 6.1.1 จำนวนกลุ่มองค์กร สหกรณ์ สมาพันธ์ หรือมีเครือข่ายใน การดำเนินการ ตรวจสอบ และควบคุม การบริหารจัดการน้ำ	มี	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สถาบันพัฒนา องค์กรชุมชน	
VC 3 : การรักษาคุณภาพและสิ่งแวดล้อม										
CSF 7 การพัฒนาเครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัย คุณภาพน้ำ	KPI 7.1 ค่าใช้จ่ายเพื่อการ ตรวจวัดและเตือนภัย คุณภาพน้ำ	Data 7.1.1 ค่าใช้จ่ายเพื่อการ ตรวจวัดและเตือนภัย คุณภาพน้ำ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 17 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 12 รายการ และที่เหลือจำนวน 5 รายการ ซึ่งอยู่ในกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 32 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		3 CSFs 6 KPIs	3 CSFs 5 KPIs	1 CSF 1 KPI
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	12 (70.59%)	7	5	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	5 (29.41%)	2	2	1
รวม	17 (100%)	9	7	1

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 จำนวนทั้งหมดของระบบกระจายน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง	โครงการชลประทานจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 3.2.1 ปริมาณการใช้น้ำและต้นทุนต่อหน่วยของการจัดหา/ขนส่งน้ำเพื่อการเกษตร	โครงการชลประทานจังหวัด	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง
Data 5.1.1 พื้นที่/มูลค่าที่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่เกษตรในและนอกเขตชลประทาน	โครงการชลประทานจังหวัด	- เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 5.1.2 การใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำรายพื้นที่	โครงการชลประทานจังหวัด/ สำนักงานจังหวัด	
Data 7.1.1 ค่าใช้จ่ายเพื่อการตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) มีดังนี้

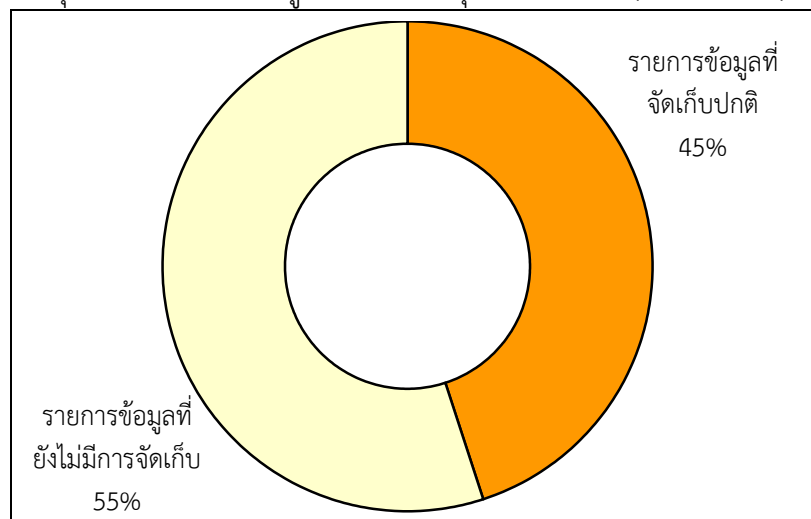
4.1.1.1 ประมงน้ำจืด มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 20 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 9 รายการ คิดเป็นร้อยละ 45

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 55

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ประมงน้ำจืด)

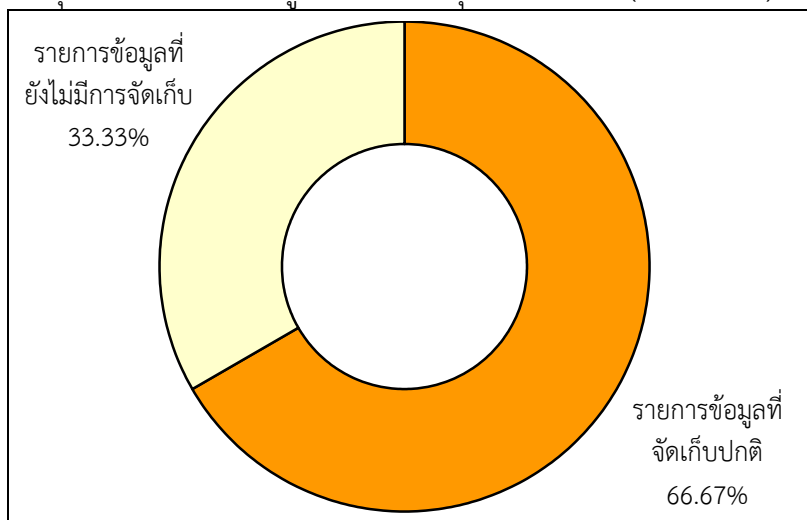

4.1.1.2 อ้อยโรงงาน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 30 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 66.67

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 33.33

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (อ้อยโรงงาน)

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยว one day trip” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 21 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

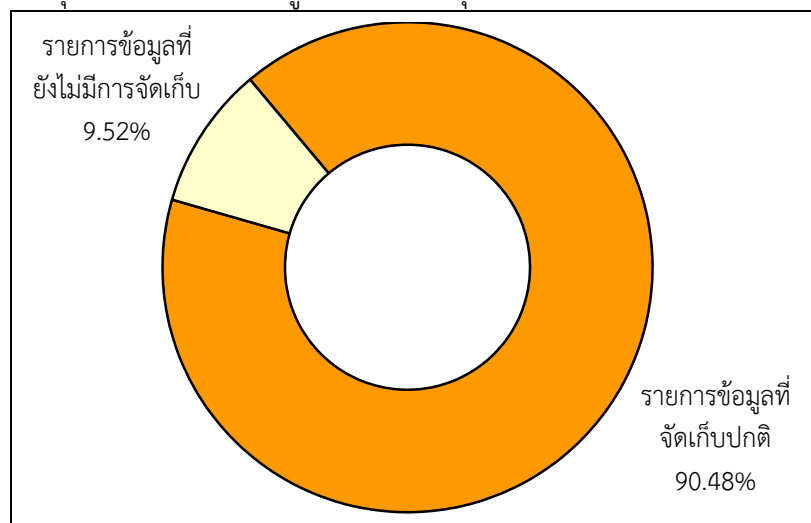
- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 19 รายการ คิดเป็นร้อยละ 90.48

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 2 รายการ คิดเป็นร้อยละ

9.52

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

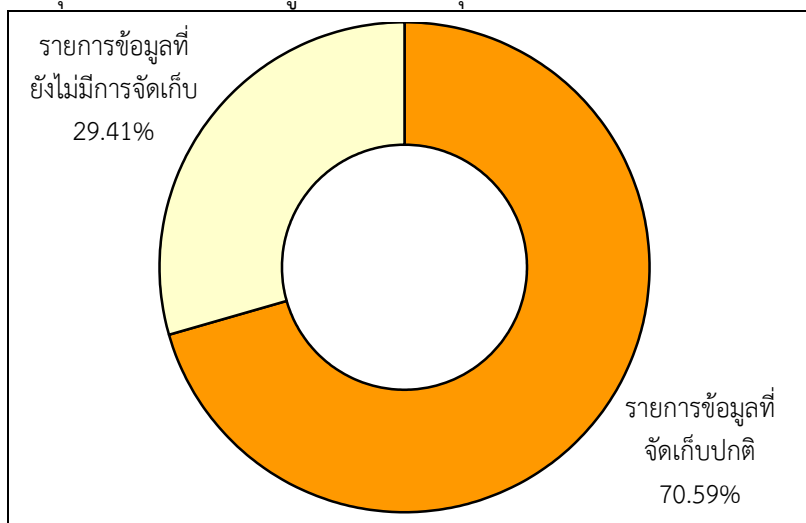
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “บริหารจัดการน้ำ (รักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำสายหลัก)” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 17 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 12 รายการ คิดเป็นร้อยละ 70.59

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 5 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.41

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจทั้ง 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ ทั้งการเกษตรและท่องเที่ยว และประเด็นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (การบริหารจัดการน้ำ) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดดังนี้

กลไก/การบริหารจัดการ

- กลุ่มจังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติจังหวัดของกลุ่มจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการฯ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นเจ้าภาพในแต่ละจังหวัดและแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อให้มีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดในด้านต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดต่อไป

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นนั้น การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานภายในกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ได้เป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

การพัฒนาการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในส่วนที่ยังไม่มีการจัดเก็บซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บ ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1.1 ใช้กลไกคณะทำงาน ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับกลุ่มจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในการสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์ ของกลุ่มจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดต่อไป

1.2 หน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/หรือนำเสนอต่อคณะทำงานต่อไป

2. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของกลุ่มจังหวัด

2.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในกลุ่มจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพของข้อมูลเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะกลุ่มจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจวางยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน /สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา ซึ่งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาในแต่ละกลุ่มจังหวัดที่มีความแตกต่างกันนั้น จำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพ (ถูกต้อง และทันสมัย) ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ/วางยุทธศาสตร์จึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดนั้น ข้อมูลควรที่จะต้องมีความหลากหลาย ทั้งเป็นข้อมูลในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้กลุ่มจังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเองก่อน ในระยะต่อไปอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ให้คณะทำงาน จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดหรือหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ 34 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558													
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12		
การจัดทำนิยาม คู่มือและระบบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูล	คณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 														
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคณะกรรมการและบุคลากรในการดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 														

ตารางที่ 34 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558														
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12			
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพ สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด	สำนักงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี 															

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2. (2556). แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (ปรับแก้ 10 ต.ค. 2556).

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองนำอยู่	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	8. การพัฒนาสุขภาวะ	13. การบริหารจัดการน้ำ
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
4. อุตสาหกรรมการผลิต	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคอเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยว จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

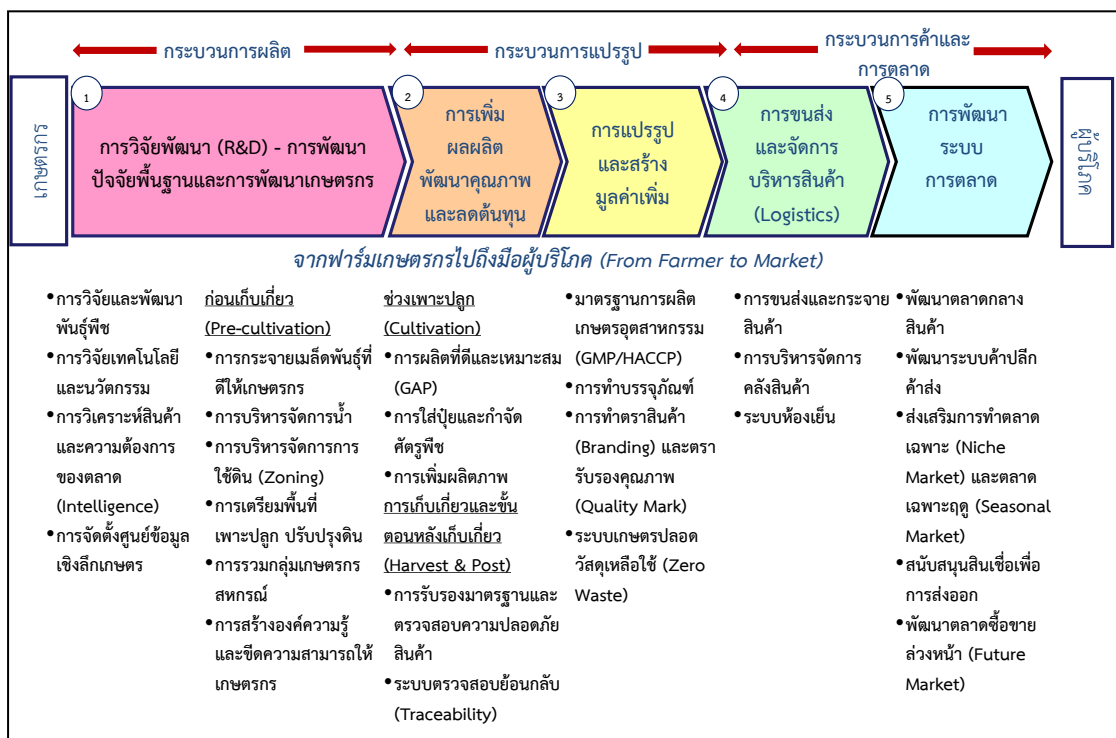
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทย ที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางดำเนินการมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากร การเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

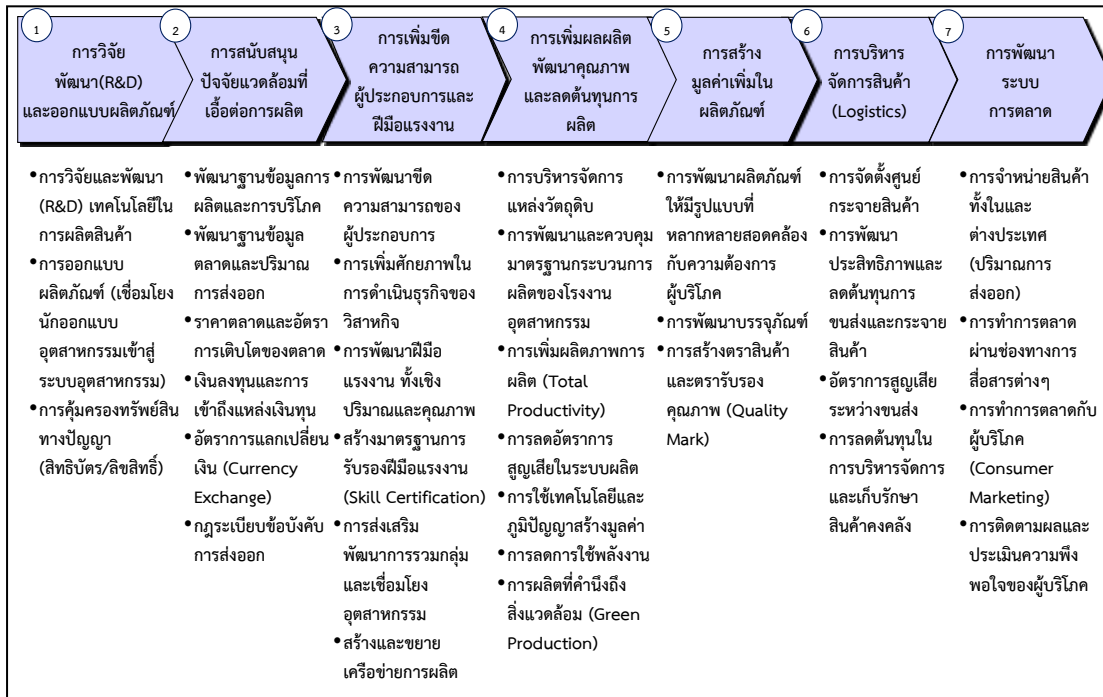

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

- 1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
- 2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

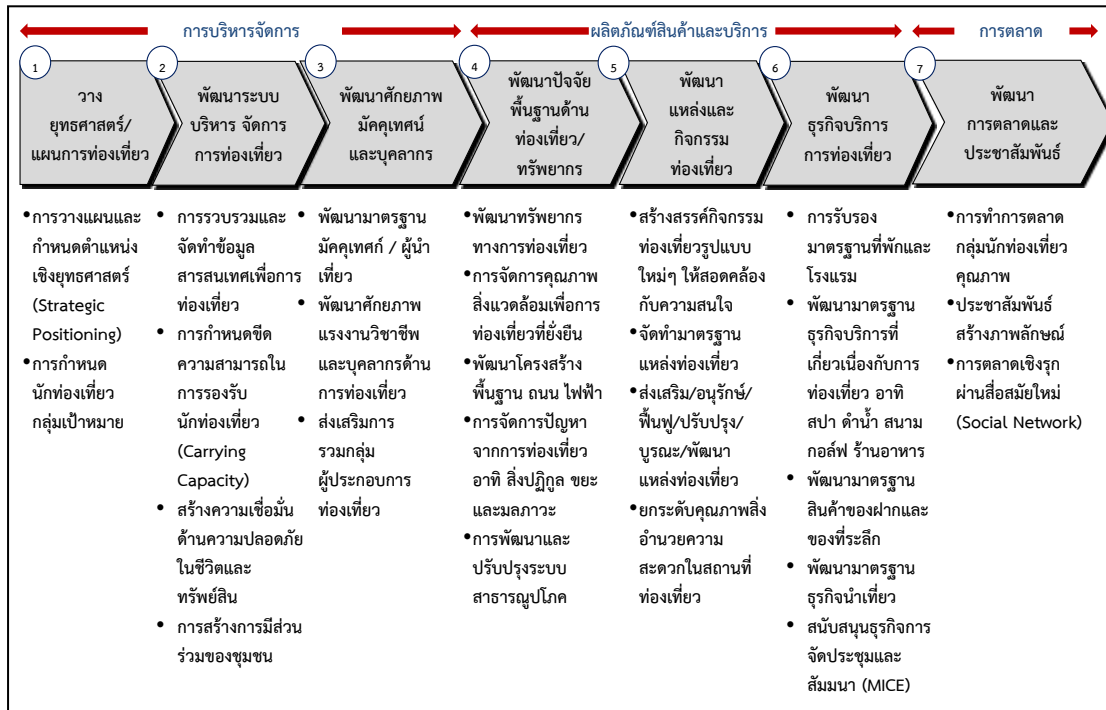
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และทำที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศติอุกกรร์จและสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

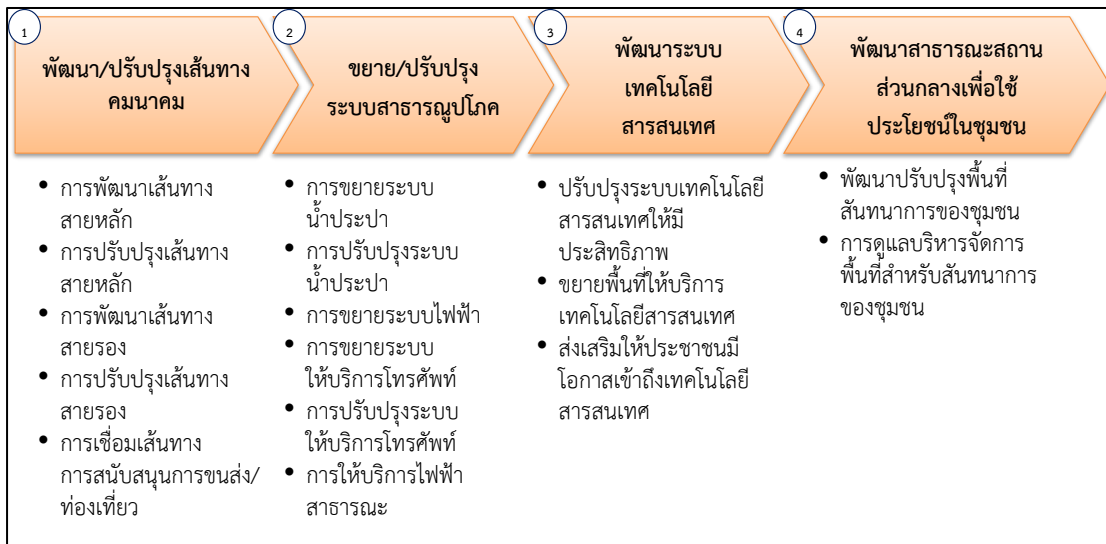
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

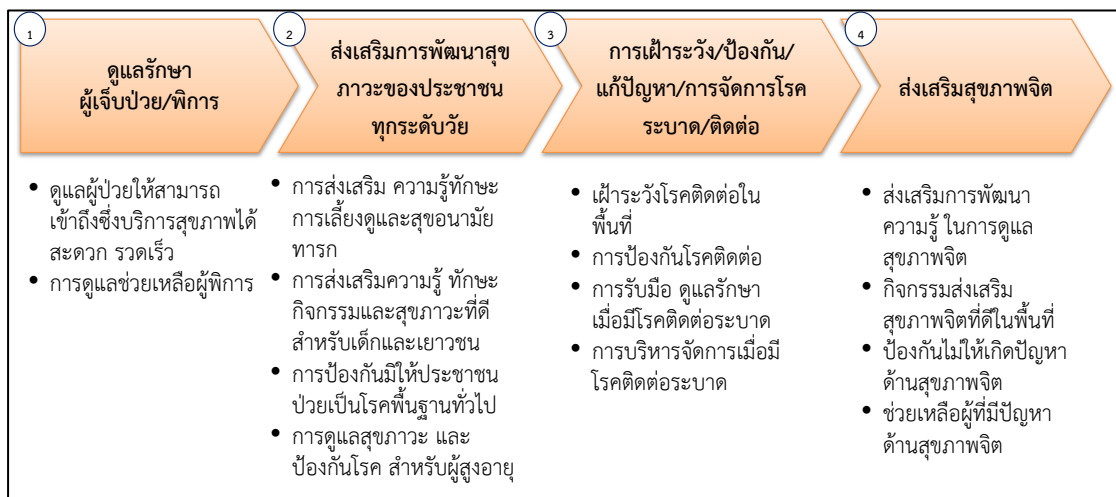
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอด ในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิด การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาส ทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็ก มีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญ ในปัญหาเด็กและเยาวชน

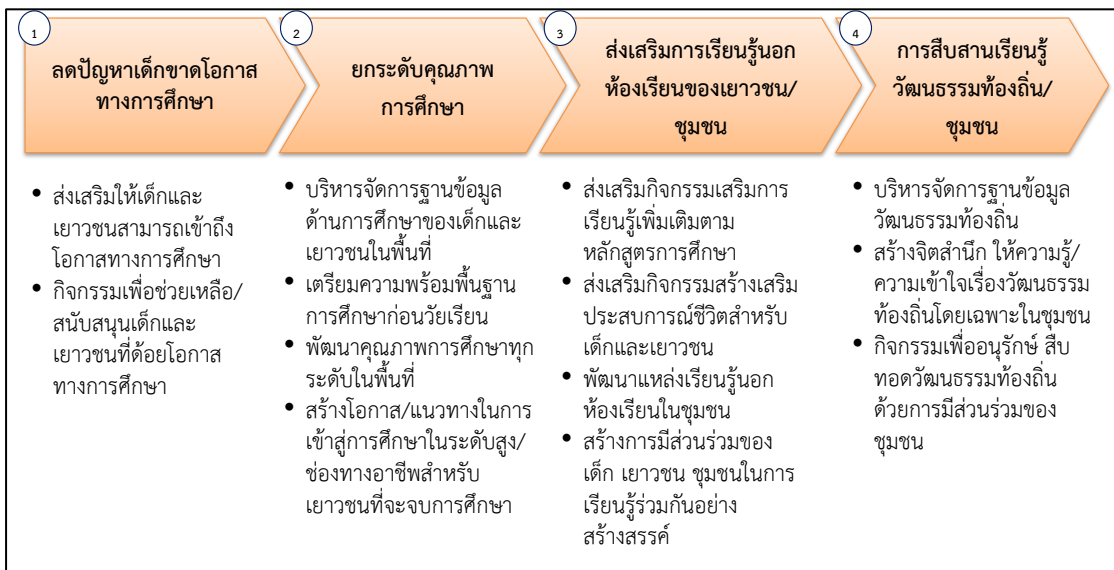
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูล ด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมี ข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนา คุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็น ปัญหาคุณภาพการศึกษาปลีกย่อยที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่ การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่ง ที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบ อาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับ ศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรม สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน ซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชน ในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษา ไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรม เพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ช่วยให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาคารว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

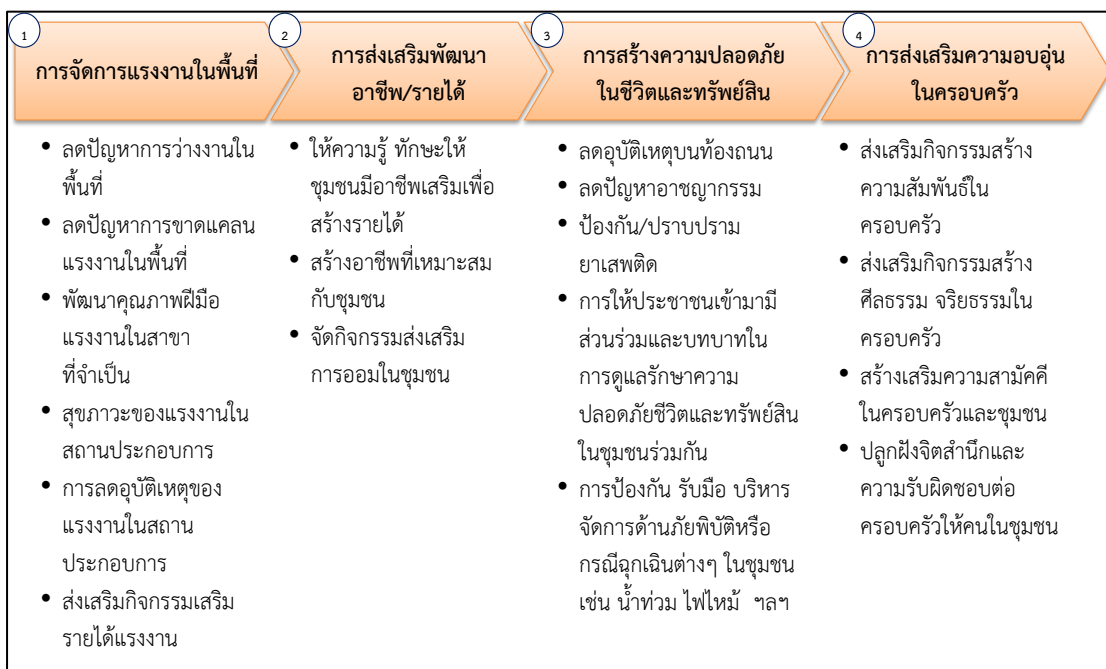
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

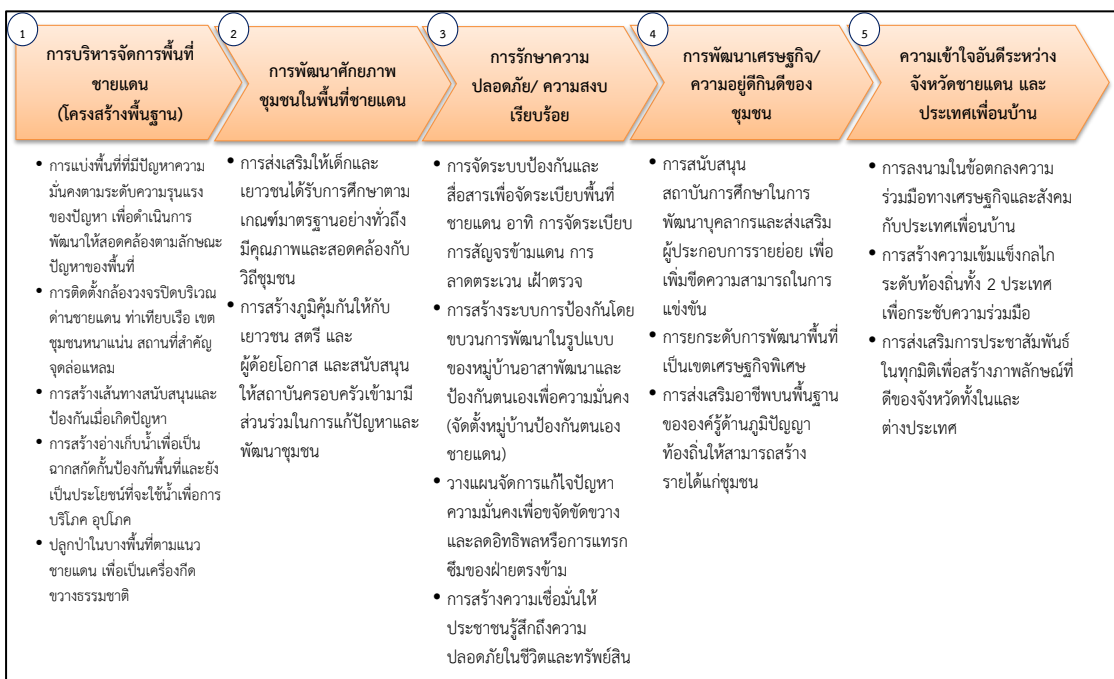
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนทางจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตั้งวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

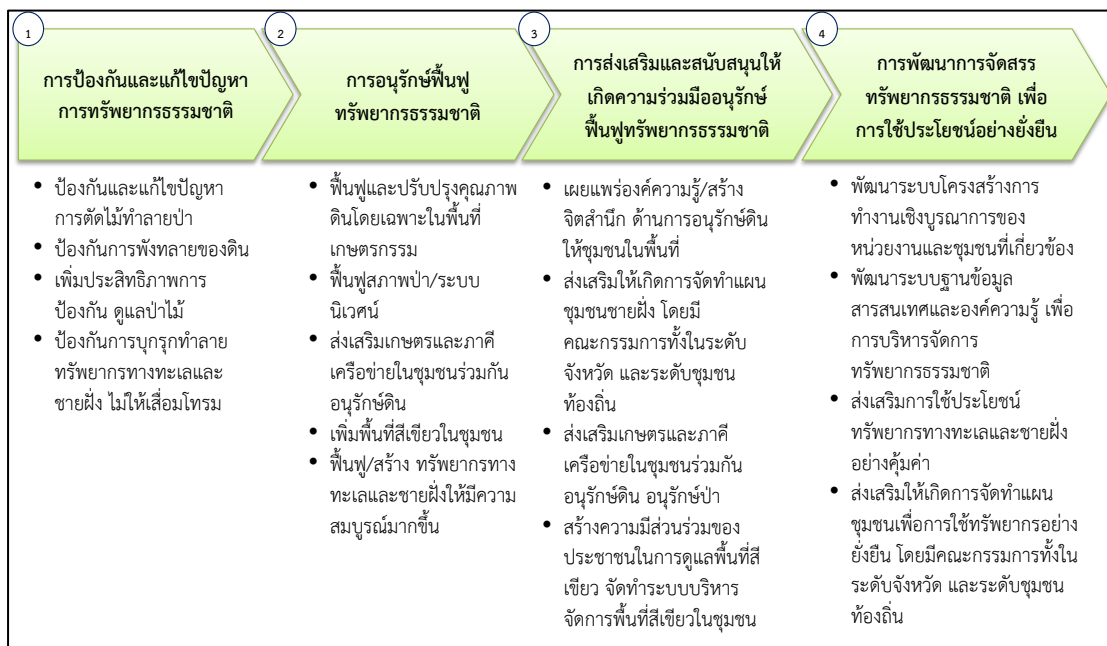
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

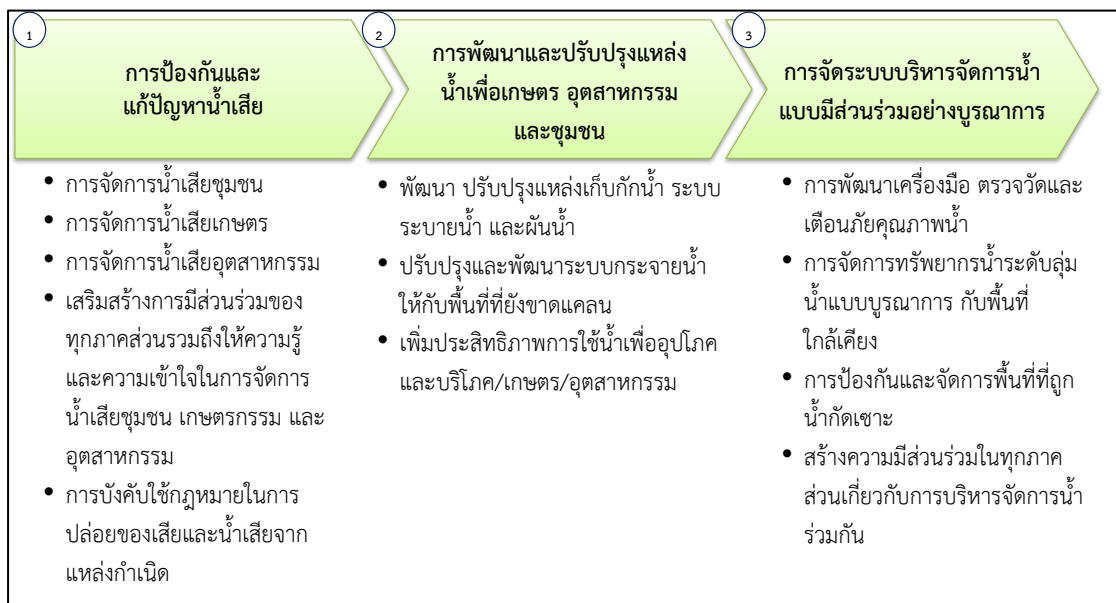
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

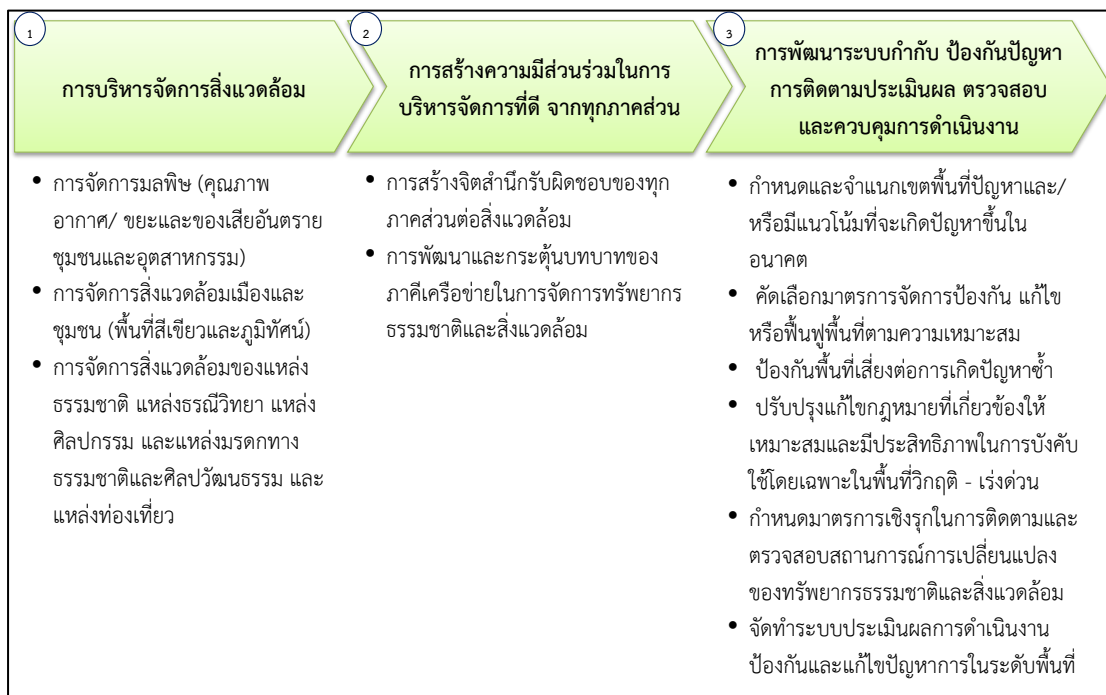
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ประเทศ ภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล
 - เขตการปกครอง อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - เผยแพร่ได้ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ไทย อังกฤษ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - สัมภาษณ์
 - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ขนาดตัวอย่าง.....
 - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ทะเบียน
 - รายงาน
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - .doc, docx .xls, .xlsx .csv .pdf .txt
 - อื่นๆ (ระบุ)
 - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - Oracle DB2 MS SQL My SQL
 - อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ค

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

